

Обговорення тижня

НЕБЕСНА СОТНЯ
ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

Вони дивляться з темних небес... Невже нам не соромно за «чорну зарплату» і хабарі?

с. 4-5

Знай наших!

Лобачівські актори підкорили столицю!
Репортаж про успіх горохівчан - на с. 10

РЕКЛАМА

КРЕДИТИ ГОТІВКОЮ

до 200 000 грн

м. Луцьк
вул. Б. Хмельницького, 1 А, тел.: (067) 216-44-71
пр-т Соборності, 26, тел.: (067) 405-88-43, (050) 332-09-27

Вартість дзвінків згідно з чинними тарифами операторів.

Вітаємо!

25 лютого золоте весілля відзначатимуть найрідніші наші ювіляри
Іван Андрійович та Зоя Мефодіївна ЦЕЙКИ,
жителі села Великий Окорськ Локачинського району.

Щиро вітаємо вас, дорогі наші, з таким світлим і хвилюючим святом. Протягом усього спільного життя ви подавали нам приклад взаємної любові й поваги, сімейної злагоди, працелюбства, турботливості. Спасибі вам за все. Хай Бог і надалі дарує вам сили, терпіння, любов і невтомність у всіх добрих справах.

Шумлять літа подружнього життя, Як на вітру тополі, А в тих літах і сонце, і дощі.

Бажаємо, щоб ви були завжди здорові І радували довго нас усіх. Ваші роки – не привід для печалі, Ваші роки – це мудрість золота,

Нехай до ста і навіть іще далі Ідуть, не оглядаючись, літа.

З любов'ю та повагою син, невістка, внуки.

ЗА КРЕДИТАМИ — В КРЕДИТМАРКЕТ!

КРЕДИТМАРКЕТ

0-800-308-707

Дзвінки з номерів національних операторів на території України безкоштовні.

www.KreditMarket.ua

ТОВ «Фінансова Компанія «Центр Фінансових Рішень» ТМ «КредитМаркет» Львівська Державна спілка України від 11.01.2012, серія АБ № 198261.

Якісні **ВІКНА ВОРОТА** Надійні **ДВЕРІ**

Ролети Маркізи Автоматика

Центр якісних технологій **ЗахідВікнаСервіс**

м. Луцьк, просп. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремнівська, 57, т./ф.: 71-70-54, (067) 334-76-67, (099) 233-10-66

Монету «Золота весна» у вигляді української писанки виготовили в Канаді. Її номінал – 20 канадських доларів (450 гривень). Монету зроблено зі срібла, кольорової емалі й золота.

Апарат для поліпшення слуху

299 грн

10 ДНІВ ЗА СУПЕРЦІНОЮ!

930 грн

Це якісний апарат для поліпшення слуху, який допоможе Вам чути набагато краще і дозволить постійно насолоджуватися навколишніми звуками. Дасть Вам можливість чути все, що відбувається навколо та вільно спілкуватися з людьми. Апарат має 5 режимів гучності, які Ви можете підібрати індивідуально. Легкий і зручний у користуванні.

Підсилює звуки до 40 децибелів – 299 грн
Апарат, що підсилює до 130 Дб – 399 грн
*10 батарейок – 50 грн

(097) 683-84-57, (050) 303-75-07, (063) 691-57-45
Телефонуйте від 9:00 до 18:00

Доставка «Укрпоштою» (4-10 днів) та «Новою Поштою» (2-4 дні). Оплата під час отримання. Вартість доставки від 35 грн за тарифами служб доставки. Обмін /повернення коштів протягом 14 днів з дня отримання. Акція діє до 30.03.2018 р.

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ®
АНАТОЛІЯ СОВВИ

ДІАГНОСТИКА ЗОРУ У ВАШОМУ МІСТІ

Керівник - **Анатолій СОВВА**

Приєм за попереднім записом:

22.02 - ЛЮБОМЬ - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74
23.02 - МАНЕВИЧІ - (0332) 72-08-58, (067) 189-00-62
26.02 - РОЖИЩЕ - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74
28.02 - РАТНЕ - (067) 189-00-62, (095) 931-74-74

м. ЛУЦЬК, проспект Волі, 52
(0332) 72-08-58, (095) 931-74-74, (067) 189-00-62

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Цифри Факти

● На Волині через погані дороги з 651 маршруту 40 залишаються без перевізників. Як повідомив директор департаменту інфраструктури та туризму Іван Мирка, підприємці відмовляються їздити в рейси, якщо дорога у віддалені куточки області у поганому стані. У попередні два роки доводилося об'єднувати рентабельні маршрути з менш рентабельними. Але щоб укласти такий договір із перевізником, потрібно, аби закінчився попередній.

● 850 гривень штрафу і ще 353 гривні судового збору за публічну демонстрацію забороненої в Україні «георгіївської» стрічки має заплатити громадянка Білорусі. Протокол про правопорушення склали під час перетину нею кордону в пункті «Доманове». Символ сепаратизму та агресії проти України був прикріплений на радіоантену її автомобіля. Якщо вона відмовиться сплатити встановлену судом суму, з неї примусово стягнуть подвійний розмір штрафу – 1700 гривень.

● Почесну грамоту Кабінету Міністрів України отримав інспектор відділу розшуку та опрацювання матеріалів ДТП патрульної поліції Волині Сергій Торчинський, який на III «Грах Нескорених» у Торонто завоював для держави першу медаль. Нагородили екс-військовослужбовця за вагомий особистий внесок у підвищення міжнародного авторитету України, високі досягнення у спорті, зразкове виконання службових обов'язків, виявлені професіоналізм, ініціативу та наполегливість.

● Туристам вистачає півдня, щоб побачити обласний центр Волині, заявила директор департаменту туризму та промоції Луцької міської ради Катерина Теліпська. Гості не затримуються в Луцьку через відсутність необхідної туристичної інфраструктури: окрім кірки та костелу, приїжджі йдуть у замок Любарта, але там вони проводять не більш як півтори години.

● 64-е місце посів Луцький національний технічний університет у списку вишів України Вебметричного рейтингу університетів світу. Він аналізує ступінь представлення діяльності університетів в інтернет-просторі, за оцінками Лабораторії кіберметрики Національної дослідницької ради Іспанії. У липні 2017 року ЛНТУ був на 86-й позиції.

● 25 мільйонів гривень потрібно на каналізування трьох населених пунктів: Шацька, Пульма та Світязя, – що прилягають до Шацьких озер. Це пробували зробити в 2015-му, тоді не вистачало 8 мільйонів гривень, планували цей торік, маючи намір залучити 4 мільйони євро. У Волинській ОДА сподіваються, що ці кошти цього року надійдуть із державного бюджету. ■

Герої нашого часу

Тепер два Максими – уже друзі.

Біда ледь не сталася на ось цій водоймі.

НЕ РОЗГУБИВСЯ І ВИТЯГНУВ ДИТИНУ З ЛЬОДЯНОЇ ПАСТКИ

Ковельський дев'ятикласник Максим Павлович врятував життя своєму тезці – восьмирічному Максимові Покрові, який провалився під кригу

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Сталося це на міському водосховищі, повідомляє сайт міськради Ковеля. Відійшовши метрів п'ять від берега, другокласник вмить опинився у воді. Хлопчик почав кликати на допомогу. Нікого з дорослих поруч не було. На щастя, неподалік рибалив інший Максим, який не розгубився — підбіг і допоміг малому вибратися з пастки, а потім,

«Мама Максима Наталія Василівна горда за сина, який подав руку допомоги тепер уже своєму маленькому другові.»

знявши з нього мокру куртку, одягнув у свою і відвів додому. Про героїчний вчинок Максима, можливо, так ніхто б і не довідався, але про пригоду на воді розповіли його вчитель, заступник директора Ковельської ЗОШ № 9

Сергій Бідненко, а також бабуся потерпілого Лідія Миколаївна, яка щиро дякує за порятунок свого внука, котрий не на жарт налякав усіх. Як каже мама дев'ятикласника Наталія Василівна, вона горда за сина, який подав руку допомоги тепер

уже своєму маленькому другові.

— Наш Максим хороший, працелюбний, уважний. Інколи, як і всі, може десь і начудити. А ще, як з'ясувалося, — дуже скромний. Юнак не хотів афішувати свою пригоду на воді. Але його вчинок вартий уваги і поваги. Це надзвичайно хороший приклад для всіх наших дітей, — гордий за свого учня його наставник Сергій Бідненко. ■

Конфліктна ситуація

ХТО ЗАЦІКАВЛЕНИЙ У КОНФЛІКТІ НА ШАХТІ?

Як уже повідомляла наша газета, Міністерство енергетики та вугільної промисловості без попереднього погодження з профспілками вирішило вивести відокремлений структурний підрозділ «Шахта № 9 «Нововолинська» із структури ДП «Волиньвугілля»

Алла ЛІСОВА

Тижень тому профспілкові лідери Нововолинська побували в уряді, намагалися достукатися до здорового глузду державних копальня мужів, переконати, що копальня здатна працювати та добувати якісне вугілля не один рік. Видно, не почули...

Надалі події розгорталися за невтішним, м'яко кажучи, мало не силовим сценарієм — із взаємними звинуваченнями й особистісними образами. На загальні збори працівників шахти № 9 прибув призначений міністерством новий директор Василь Рудець. З огляду на те, що рішення про зміни на копальні

ухвалювалися за зачиненими дверима, без поінформованості колективу, люди були налаштовані категорично: вони рішуче виступили з вимогою припинити дії з реорганізації шахти, висловили бурхливе невдоволення новим керівником, зауваживши, що працювати спокійно йому не дадуть.

Як стало відомо, попри застереження профспілкових активістів, до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань було внесено запис про реєстрацію Статуту ДП «Шахта № 9 «Нововолинська» згідно з наказами Міністерства енергетики та вугільної промисловості. До слова, видані вони після розпорядження

«Це не що інше, як рейдерське захоплення підприємства, яке зараз єдине на Волині добуває вугілля.»

Кабміну «Про ліквідацію деяких збиткових вугледобувних підприємств».

Голова незалежної профспілки гірників шахти № 9, депутат Нововолинської міської ради Василь Гура заявив, що реєстрація статуту в Литовезькій ОТГ Іваничівського району відбулася з порушенням норм законодавства та без будь-якого погодження із профспілками. На його думку, це не що інше, як рейдерське захоплення підприємства, яке

зараз єдине на Волині добуває вугілля. А призначення нового керівника має на меті якнайшвидше за його посередництвом ліквідувати цю копальню. Василь Рудець на вимогу колективу написав заяву на звільнення.

Прокуратура має перевірити законність реєстрації основоположних документів майбутнього підприємства. Чи вдасться гірникам втримати шахту в робочому режимі? ■

Доброго дня вам, люди!

Зимова пісня

Валентина ШТИНЬКО,
поетеса,
заслужений журналіст України

У білі ризи вбрався Луцьк,
В сліпучо-білі.
Сьогодні в двох наших розлук
Бучне весілля.
Твоє чекання і моє
Нарешті стрілись.
Твоя печаль, моя журба —
От і зріднились.
Летять сніги. Спішать сніги —
То наші гості.
Дерева мерзнуть навкруги,
Як «запорожці»*.

*запорожці — тут непрохані глядачі
весільного дійства.

Фото з сайту Pinterest.com

Гугл, як треба, і кросворд розв'яже

Розмову на незнайому
тему зазвичай закінчу-
ють так: «Не знаю, що
це таке. Треба погуг-
лити. Або: «Загугли і
про все дізнаєшся».
Оцим хитромудрим
словом якраз і опису-
ють пошук інформації в
мережі інтернет

Олександр ДУРМАНЕНКО

Походить слово від од-
ноіменної назви амери-
канської компанії — Google

лефони. Дівчина з журна-
лом натрапляє на сторінку
з кросвордом. Дістає ручку,
телефон і починає шука-
ти слова: читає завдання і
гуглить. Результат записує
у вільні клітинки, яких стає
все менше. Телефон почи-
нає награвати мелодію. «Я
в перукарні, — відповідає
дівчина. — Черга велика.
Кросворд розв'язую, але
не «доб'ю» його, бо батарея
«сідає» в телефоні... На
цьому інтелектуальна заба-
ва закінчується.

Фото з сайту Bomba.co

**Вийшла на вулицю — нікого!??
Зайшла в тернет — на тобі — все село тут!!!**

(Гугл), яка є світовим ліде-
ром в пошуку інформації: оп-
рацьовує близько двох міль-
йонів запитів щохвилини! За
рік — це майже 2 трильйони
(в середньому — по 270 на
кожного мешканця планети).
До речі, про це я також
дізнався за допомогою по-
шуківця. Тож якщо потрібно
пригадати забуті слова пісні,
знайти улюблену книгу чи
значення терміну — запро-
шуємо погуглити.

...У перукарні — черга.
Десь людей 6 чи 7, чекаючи,
доки звільниться майстер,
переважно дивляться в те-

Що сказати — ще одна
проблема сучасного світу.
Інформації так багато і вона
така доступна, що просто
втрачає цінність. Вранішні
новини до вечора вже не
свіжі. Те ж і з кросвордами:
якщо колись вони потре-
бували ледь не походів до
бібліотек, допомоги слов-
ників та друзів-ерудитів, то
тепер варто лише натисну-
ти декілька кнопок. Відпо-
відь отримуємо, але чи буде
з того користь? У грі «Гарбуз
із секретом» у нашій «Ціка-
вій газеті на вихідні» такий
фокус майже не проходить.

Новий вид шахрайства — «їздити на підсадку»

**Чи не щодня читаємо повідомлення
про свіжі випадки обманів, які часто
в грошовому еквіваленті сягають
тисяч гривень. Але розкриття
секретів зловмисників відбувається
повільніше, аніж народження
шахрайських схем**

Інна ПІЛЮК

Свідком однієї із таких обро-
додок довелось мимоволі стати у
маршрутному таксі Луцьк—Рожище.
Від'їхавши кілька кіломе-
трів, на зупинці у Княгининку молодий
гарно вбраний чоловік проситься вийти.
І вже біля дверей раптом нагадує водію,
що досі не одержав решти з двохсот
гривень. Той без найменшого сумніву
називає купюри, якими він повертав
решту: три п'ятдесятки, двадцятка,
перелічує дрібніші купюри... І без
знання фізіогноміки помітно, що шо-
фер говорить правду, навіть пропонує
викликати поліцію.

Молодик нахабно заперечує, мовляв,
я отут за вами у першому кріслі сидів і
ніяких грошей не бачив. Пасажири
несміливо зауважують, що там хлопець
не сидів, і що решту із такої великої
купюри треба отримувати самому.
Автобус напівпорожній, тому й
підтвердити слова водія нікому. Та й
не хочеться вступати у конфлікт
незнайомих людей, тим паче, що
реальних доказів — жодних.

Кількахвилинна зупинка затягується,
графік порушений, пасажири нервують.
За твердженням, що клієнт завжди
правий, перевізник ще раз відрховує
решту. Оговтавшись, розповідає
упівголоса чи собі, чи пасажирам,
що вже чув від колег про такі
випадки шахрайства, але, бач, і сам
потрапив на гачок.

Це називається «їздити на підсадку».
Заходиш із групою пасажирів, даєш
велику купюру, орієнтуєшся в ситуації,
де краще сісти, а далі — за сценарієм:
«Ви не давали, я не брав». Працюють
хлопці по кілька чоловік, бо одного
можна легко запам'ятати. Рейси
мінюють, залишаючи незмінним
тільки ганебну схему збагачення. Але
якби водій обічечував пасажирів —
такого б не сталося. А то на кожному,
хто хоче обманути державу, зна-
деться той, що обмане його.

ПРИВІТАЙТЕ ІМЕННИКІВ:

22 — Геннадій, Никифор, Інокентій, Панкратій,
Петро, Еміль.
23 — Валентина, Ганна, Галина, Павла, Прохор,
Симон, Антон, Аркадій, Лука.
24 — Влас, Дмитро, Федора, Захар, Всеволод,
Гаврило.
25 — Олексій, Марія, Євген, Антон, Мелетій.
26 — Світлана, Зоя, Степан, Семен, Артем, Мар-
тин.

Чотири канюки і «пес»

Сергій НАУМУК

Два «цуцки», що бігли обочиною
дороги на краю села Ловище Турійського району
(рудий попереду чорненького), не привернули
уваги. Якимось не одразу заперимітив, що
чорний собака попри глибокий сніг гнав
щодо духу. Лише коли рудько повернувся до
нас у профіль і круто взяв уліво, стало
зрозуміло, що то ніякий не цуцик, а чималий
зайчисько. Хто зна, чому біг неквапом, наче
кріль: чи то він лише набирив розгону, чи то
примічав, де

Фото Сергія НАУМУКА.

Канюк пильнує полівок, які є його основною здобиччю.

звернути з дороги. Зате коли вухань та його
переслідувач опинилися в чистому полі,
косоокий дав ногам волю.

Якщо зарослі біля хат привабили зайця,
то засніжені поля — чудове місце полювання
для хижих птахів. З придорожніх дерев
добре вистежувати гризунів. За день
чотири рази зустрічали канюків звичайних
(київський орнітолог Дмитро Комаровський
допоміг нам з'ясувати вид птаха), які цар-
ственно сиділи на гілці, незважаючи на
автомобілі, що мчали повз. Двох хижаків
зазнімкувати не вдалося: щойно птах
помічав людину — змахував крилами й
тікав. Третій спочатку ліниво перелетів на
сусідню вербу, і лише після того зник серед
поля. Четвертий лишився непорушним,
доки не відчинилися дверцята автомобіля:
за секунду він уже був сірою крапкою.

■ Прогноз погоди

**«На Никифора
ніч темна — тікає
зима»**

**Сьогодні небо без зірок вказує на ранню весну,
вважали наші предки.** На Никифора відби-
рали насіння і виставляли його на три ранкові зорі на мороз — так
готували зерно до посівної. Вважалося, що тоді рослини
ставали стійкішими до температурних коливань.

А, за прогнозом чергового синоптика обласно-
го гідрометеоцентру Світлани Дриганюк, **сьогодні — мінлива хмарність, без опадів, на дорогах місцями ожеледиця.** Вітер північно-східний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря по області — від нуля до 5, у Луцьку — 2—4 градуси морозу. **У наступні дві доби — мінлива хмарність, без істотних опадів, на дорогах подекуди ожеледиця.** Вітер північно-східний та північний, 3—8 метрів за секунду. Температура повітря вночі 23 лютого — 6—11, 24-го — 10—15, вдень 23 лютого — 2—6, 24-го — 5—10 градусів морозу. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 22 лютого було 1998 року — плюс 16, найхолодніше — 1956-го — мінус 21 градус. **У Рівному сьогодні та у найближчі дві доби буде хмарно, без опадів, від 2 до 7 градусів морозу.**

Ведуча рубрики
Лариса ЗАНЮК.

Тел. 72-38-94

Погляд

Галина СВИТЛІКОВСЬКА,
заступник головного
редактора газети «Волинь-нова»

БЕЗЗУБІ РОТА ВІДКРИТИ НЕ СМІЮТЬ?..

У приміській автобус зайшла молода сільська жінка. Вродлива, рум'янощока. Присіла поруч, заговорила — і образ красуні зник

То стягувалися на трактора, то дочці на навчання збирали. Нема грошей, щоб зуби вставити. Іду до Луцька розвідати, скільки тепер треба платити за протезування. А то ж перед чужими людьми і рота відкрити ніяк, — бідкалася молодичка.

Від колеги, яка є частою пацієнткою стоматологів, знаю, що білозуба посмішка недешева навіть для тих, хто має непогану пенсію, зарплату та ще й добре забезпечених дітей. Але вирішую промовчати, бо не хочеться засмучувати супутницю. Не кажу й про те, що стоматологічні послуги для дорослих ідеологи медичної реформи віднесли до так званого «червоного» (платного) списку, тобто з часом доступнішими вони не стануть. І якщо досі протезування за сучасними технологіями вимагає збути корову, то завтра виручених грошей може й забракнути.

Згадую, як дивувалася, коли хтось із старих односельчан розповів, що мій прадід Герасим умів «змовляти» зубний біль. Тепер, судячи з усього, доведеться повертатися до старої практики, бо стоматологічні кабінети у сільських амбулаторіях позакривали. Хто ж із лікарів згодиться працювати, не розгинаючи спину, за мізерну зарплату, на 300 гривень більшу, ніж у санітарки? У містах на кожному кроці вивіски приватних стоматологів. Є змога вибирати лікаря. Ну а в селах медицина наша на такому рівні, що люди змушені шукати «дідів-цілительів».

До речі, для всіх охочих займатися такою діяльністю Міністерство охорони здоров'я готує «сюрприз» — пропонує скасувати спеціальний дозвіл на заняття цілительством. «Народні методи не входять до арсеналу сучасної доказової медицини, а отже, їхня безпека та ефективність ніким і ніколи не перевірялася в умовах наукових експериментів, — читаємо у відповідному законопроекті. — Наявна процедура атестації та експертизи цілительів не дає змоги МОЗ видати жодному з них дозвільні документи». Відхрестившись у такий спосіб від навіть формального контролю за представни-

ками нетрадиційної (чи неофіційної) медицини, міністерство «вмиває руки». А ви собі як знаєте. Вирішуйте на свій розсуд, хто шарлатан, а хто народний лікар.

Найлегше сказати: довіряйте здоров'я тільки висококваліфікованим спеціалістам. А коли хворий із страшним діагнозом не має грошей? В Україні лікування раку у дорослих фінансується лише на 19 відсотків, і вже другий рік поспіль немає цільової програми «Онкологія», яка хоч якось підтримувала пацієнтів. Смертність від раку «наздоганяє» серцево-судинні патології. Через безгрошів'я люди не йдуть до лікарень, хвороби виявляють на пізніх стадіях, коли тільки на чудо й залишається сподіватися.

Роками хворі помирають і через недолуге законодавство про трансплантацію органів. Держжава виділяє кошти на лікування у закордонних клініках, проте дочекатися їх щастить не всім. Батьків звинувачують, що діти не щеплені, а перебої у постачанні вакцин — і досі звичне явище. Нас лякають епідемією дифтерії, а про запас протидифтерійних сироваток ніхто не подбав, як і про порятунок хворих із правцем, ботулізмом. Нам кажуть, що лікувати грип і ГРВІ тими ліками, які досі призначали педіатри й сімейні лікарі, не можна — мовляв, і саме пройде. А в Україні уже є випадки смертей від грипу. «Швидкі» до хворих із підвищенням температури вийжджати не мають права, сімейні лікарі ходити на виклики не зобов'язані. От і думай, мамочко, чи від застуди тріщить у дитини голова, чи, не дай Бог, у неї менінгіт. У такій ситуації забудеш про зубний біль, про свій щербатий рот.

А може, у наших державних мужів розрахунок такий, аби люди ротів відкривати не сміли? Аби бідові, пригнічені нестатками українці смиренно терпіли і не нарікали на все менш доступну медицину, не запитували, що принесе їм реформа галузі. Щоб не рахували, наскільки менше нас стає із кожним роком. Але терпець може й увірватися. Українці ж ніколи не були беззубою нацією! ■

А ви як думаєте?

Гроші й далі правлять бал...

ВОНИ ДИВЛЯТЬСЯ З ТЕМНИХ НЕБЕС... НЕВЖЕ НАМ НЕ СОРОМНО?

Після розстрілу Майдану і перемоги Революції гідності були модними такі гасла: «Не бери (не давай) хабарів, бо на них кров Небесної сотні», «Не бери (не давай) зарплати в конверті, бо на ній кров загиблих Героїв»... Чи засуджуєте ви людей, які сьогодні отримують (виплачують) «чорну зарплату» і дають (беруть) хабарі?

Павло МАРЧУК,
учасник Революції гідності
(с. Дерно Ківерцівського району):

— До цих проблем потрібно підходити системно. Як говориться, один у полі не воїн. Якщо ми хочемо подолати корупцію, для початку потрібно створити організацію чи об'єднання (кому як подобається), увійти в парламент, сформувавши більшість і тоді вирішувати проблеми. Бо від того, що обурюємося та засуджуємо, нічого не міняється. На Майдан ми вийшли через різні причини, в тому числі через корупцію та щоб відстояти верховенство права. Але після розстрілу людей стало важливим лише одне — незалежність України. Маємо це усвідомлювати. Ці зміни повинен відчути кожен із нас і бути чесним перед самим собою.

Володимир ЦИБУЛЬСЬКИЙ,
генеральний директор
АТ «СКФ Україна», голова
правління Волинського
обласного об'єднання
організацій роботодавців
(м. Луцьк):

— Засуджую однозначно і одних, і других. Я завжди був категорично проти виплати зарплат нелегально. Після Майдану це несприйняття загострилося у рази. Проти таких негативних проявів, на мою думку, повинні боротися не лише правоохоронці, а й суспільство. Тому поки громадян не з'явиться абсолютна відраза до тих же зарплат «у конвертах», не зникне бажання нести й брати хабарі, доти ми не викоринимо того, що нашу країну веде в нікуди. На жаль, багато людей таких дій нібито не схвалюють, а насправді чинять по-іншому, і їх не мучить совість. Вони не думають, що прийде пенсійний вік — і від того, з якої суми платили страхові внески, залежатиме

розмір пенсії. Тому відповідні органи мають кваліфіковано працювати: якщо зафіксували якісь факти, то мусять надати доказову базу, а не лише говорити порожні гасла. Незаконні дії повинні каратися, і це треба всім усвідомити.

Роман РОМАНЮК,
директор Волинського
обласного центру
зайнятості (м. Луцьк):

— Я проти такого явища, як зарплата «у конверті». Вважаю його паразитуванням. Це повинні розуміти і роботодавці, і наймані працівники, які отримують такі гроші. Робітники мають усвідомлювати, що офіційна зарплата — це їхній соціальний захист. Так є у розвинутих державах. Поволі відхо-

« Саме держава повинна створити умови, аби отримувати «чорну зарплату» було не вигідно. »

димо від нелегальних виплат і ми в Україні. Уряд і Президент роблять багато для цього. Прийнято чимало важливих законів, щоб розвивалася економіка і люди офіційно отримували зароблене.

Болюча також проблема хабарів. Значні кроки для подолання цього негативного явища роблять у державі. Це видно зі звітів Генерального прокурора. Нечистих на руку чиновників у нас виявляють десятками на різних рівнях влади. Але викоринити хабарництво нелегко. Воно стало системою, яка сформувалася у складний пострадянський період. Подолати його можна, якщо самим не давати і не брати хабарів, оприлюднювати кожен факт підкупу.

Закінчення. Початок на с. 4

Микола СУШИК,
голова Любомльської
районної ради
(м. Любомль):

— Українців роками привчали: щоб вирішити якесь питання на свою користь, треба віддячити. І законодавство сприяло корупціонерам, їм вдавалося уникати покарання. Та й зараз сприяє. Чимало високопосадовців, яких спіймали на хабарах, поновилися на посадах. Люди, які прийшли до влади із гаслами боротьби з корупцією, швидко забули про них. А тепер самі дають і беруть хабарі.

Негативне явище і «чорні зарплати». Роботодавці платять їх, щоб оптимізувати витрати і отримати більше прибутку. Від цього страждають Пенсійний фонд, місцевий бюджет і самі працівники, бо коли вийдуть на заслужений відпочинок, не отримають пенсію, яку могли б мати. Малий бізнес не завжди показує реальну зарплату, боїться, що після підвищення «мінімалки» і сплати усіх податків не зможе працювати, розориться. А влада цього не розуміє, створює сприятливі умови для крупного капіталу. Щоб малий бізнес не приховував зарплату і розвивався, має бути діалог між державою і підприємцями та нормальна законодавча база.

Людмила КИРДА,
депутат Волинської
обласної ради
(смт Маневичі):

— Після революційних подій усі сподівалися, що зміниться податкове законодавство і підприємці отримають стимул працювати прозоро. Саме держава повинна створити умови, аби отримувати «чорну зарплату» було не вигідно. Після стількох смертей вірилося: далі все має бути справедливіше і чесніше. Керівники призначатимуться за професійними якостями, а не завдяки «чемоданам» із грішми, що везуться до столиці... Молоді хлопці віддали життя, не задумуючись, а Україна не змінилася. Тому люди й озлоблюються. Щоденно з фронту приходять страшні звістки. Коли перестануть гинути наші діти? Чиновники, не соромлячись, показують, скільки потратили на Мальдівах, а пенсіонер на тисячу гривень ледве кінці з кінцями зводить. Якби влада не створювала таких замкнених кіл, не було би й цих ганебних явищ.

В'ячеслав ПОЛИЩУК,
рожищенський
міський голова
(м. Рожище):

— У мене негативне ставлення до таких людей. Справді, після перемоги Революції гідності та пролитої на Майдані крові Героїв Небесної сотні українці щиро повірили: нарешті розпочнуться позитивні зміни, яких ми чекали 23 роки. Але вони в першу чергу мають відбутися в серцях та душах громадян. Якщо хочеш жити краще, не давай хабарів, вимагай офіційної заробітної плати. Розпочни з себе — тоді буде результат.

Любомир ВАЛІХОВСЬКИЙ,
завідувач
хірургічного
відділення Турійської
районної лікарні,
заслужений лікар
України
(смт Турійськ):

— Мені як синові священика не хочеться у перші дні посту нікого за-

суджувати. Але висловлю свою думку: порядок у цих питаннях можновладці повинні наводити, починаючи з себе. У нас і у Верховній Раді, і у багатьох керівних кірслах — власники величезних статків. Через підставних осіб вони і далі керують своїми бізнесами, вибудовують корупційні схеми, лобіюють вигідні для себе закони і виводять капітали в офшори. А боротьбу з тінювими схемами і хабарництвом силові структури в Україні зводять до рівня голів сільрад чи дрібних підприємців. І я не можу засуджувати бідних людей, які отримують зарплати «в конверті», бо їх до цього змушує безвихідь. От зараз готую до операції пацієнтку, яка зовсім не має грошей на медикаменти. Мушу сам знайти все необхідне, бо ж потрібно людину рятувати. Такі реалії життя.

Володимир ДЕЙНА,
підприємець,
депутат Волинської
обласної ради
(м. Луцьк):

— Я негативно ставлюся до такого явища, але для того, щоб викоринити хабарництво, потрібно працювати над підвищенням добробуту громадян. Кожен фахівець у своїй галузі повинен отримувати гідну за-

«**Як людина я засуджую такі явища. А як роботодавець хочу запитати: чи в мене хтось поцікавився, в яких умовах працюю?**»

робітну плату. Чому бере хабар викладач чи лікар? Бо вважає, що йому не доплачують. У нас з'явилася ще одна серйозна проблема — масова трудова міграція в європейські країни через дуже велику різницю у зарплаті. За ту ж роботу у сусідній Польщі працівник отримує більшу в рази оплату.

Олена ГОЛЬОНКО,
сільський голова
(с. Велике Вербче
Сарненського району
Рівненської області):

— Через це в нас і немає нормальної держави, бо не виконують законів насамперед ті, хто їх приймає. Перші хабарники в Україні — наші депутати. Усім відомо, як ухваляються важливі законопроекти. А звичайні громадяни від злиденного життя масово виїжджають на заробітки за кордон. Хто має силу та здоров'я — втікає, бо не бачить ніякої перспективи для себе в нинішній Україні.

Богдан БАДЗІОНЬ,
директор
ПП «БОШ Авто Сервіс
«Формула», депутат
Новолинської
міської ради
(м. Новолинськ):

— Звичайно, засуджую. Але є ще, як кажуть, інший бік медалі. Аби позбутися зарплат «у конвертах» або хабарів, має бути нормальна податкова система. Для прикладу можна взяти хоч би Південну Корею або Сінгапур, де платиться єдиний податок — з обороту — у сумі 3,5 відсотка. Гроші йдуть через банк, усе чітко й прозоро. Таким чином вони уникають тінювих оборотів. Вважаю, що навести порядок у цій сфері реально і в нашій країні. Для цього потрібно те, що ми називаємо політичною волею. Але першочергово слід побороти корупцію, зробити справедливий суди, а тоді вже вибудовувати стратегію подальших дій.

Ігор ЛАПІН,
народний депутат
України (м. Луцьк):

— Якщо говорити про тих, хто погоджується отримувати «чорну зарплату», то вони, перш за все, ставлять хрест на власному пенсійному забезпеченні. Потім будуть плакати, що маленька пенсія. Зарплати «у конвертах» — неправильно не лише щодо держави, а й щодо самого себе. Явище хабарництва породжене бюрократією, яка забезпечує себе за рахунок створення перешкод. Я засуджую хабарників, бо вони підривають державні інституції та їхній моральний авторитет. Але хабародавець — такий самий злочинець.

Михайло САВЧАК,
голова Волинської
обласної організації
Національної спілки
журналістів України
(м. Луцьк):

— Однозначно. У жодній державі цивілізованого світу нема такого поняття, як зарплата «у конверті» або, як ми її називаємо, «чорна зарплата». А ось, на жаль, у пострадянських країнах ця тінюва система існує. Вважаю, кожна людина достойна гідного офіційного розрахунку за свою працю, аби утримувати сім'ю і, врешті-решт, — державні установи, які фінансуються з наших податків. І «чорні зарплати», до речі, одержують не лише, як ми кажемо, прості люди, а й ті, які в рейтингу на високих щаблях.

Ну, а хабар — це кримінальне діяння, і йому слід давати відповідну оцінку згідно з законом. Тут і моралізувати не доводиться. Знову ж таки, це тільки у пострадянських державах збереглися ці незрозумілі, м'яко кажучи, а насправді злочинні стосунки між людиною і державою, людиною і роботодавцем, чиновниками різних рангів, коли «не помажеш — не поїдеш».

Алла ОПЕЙДА,
заслужена артистка
України (м. Луцьк):

— Заробітна плата людини має бути легальною, але навіть після Революції гідності нічого не змінилося, а то й погіршилося. Працюєш за двох, а за законом не можеш отримати дві ставки, лише півтори. А хтось може й не особливо напружуватися, а отримати «в конверті» без вираховань. Звичайно, на пенсії це позначиться, але тепер люди на неї не зважають і живуть одним днем. У бюджетній сфері освіти й культури вище планки не стрибнеш, хоч би й працював на 200%. Тому люди масово йдуть за кордон, шукають гідної оплати. А хтось же має робити Україну кращою? Тому ми тут.

Валерій ДІБРОВА,
керівник
ТОВ «П'ятидні»,
депутат обласної
ради (с. П'ятидні
Волинського
району):

— Це складне питання. Відповісти «ні» — неправильно, сказати «так» — значить, засуджую всіх нас. Корупція пронизала все — від верхів до низів. Будь-який хабар ми засуджуємо, але живемо у тому суспільстві, яке є. На жаль, після Революції гідності це явище не викоринене. Одним днем тут не обійдешся, потрібні системні зусилля. Не лише правоохоронних органів, але й роз'яснювальна робота серед людей. Корупція є у бага-

тьох державах, але у нас вона просто зашкалює. Щодо зарплат «у конвертах» — вони поступово зменшуються, більшають офіційні виплати. Я проти «чорних зарплат», і податки мають платити всі.

Андрій ЛИНДЮК,
голова Маневичської
райдерж-
адміністрації
(смт Маневичі):

— Після того, як люди на Майдані загинали за європейське життя та цінності, цього робити не слід. Це не по совісті. Тим більше, враховуючи, що європейські стандарти передбачають і відповідні моральні якості. Коли ми говоримо про краще життя, то уявляємо рівні дороги, якісну медицину, освіту. Але найважливішим є усвідомлення того, що маємо керуватися законом державним і Божим. Той, хто за таким принципом живе, не може отримувати неофіційних доходів. І зовсім не важливо, даєш ти хабарі чи отримувеш заробітну плату «у конвертах» — це те ж саме порушення. Бо особлива відповідальність наступила після того, як загинали люди. І кожен, хто отримує «чорну» зарплату або дає хабарі, має відчуття провини перед загиблими Героями. Але ми над цим не завжди задумуємось. А потім знову нарікаємо і шукаємо крайнього. А крайніми є всі ми.

Руслан ХОМИЧ,
голова Асоціації
фермерів і приватних
землевласників
Волині (с. Кроватка
Рожищенського
району):

— Як людина я засуджую такі явища. А як роботодавець хочу запитати: чи в мене хтось поцікавився, в яких умовах працюю? Був випадок, коли мій тракторист їхав із трьома причепами, хоча дозволено тільки з двома. Я розумію, він винен, але їхав забутими дорогами, де рейсові автобуси не ходять, віз капусту зі швидкістю 6 кілометрів на годину. І все одно його зупинили. Хлопець мав у кишені 100 гривень і 20 копійок. То 100 гривень забрали, а копійки йому лишили. Нинішня поліція вимагає хабарі нахабніше за своїх «папередніков». Я проти хабарів, але влада часто ставить людей у такі умови, коли просто немає вибору.

Галина КАЖАН,
заслужена артистка
України (м. Луцьк):

— Дуже сумніваюся, що наші олігархи можуть змінитися не на свою користь. Крові багато й тепер, і це на совісті тих, хто мав припинити АТО за місяць. Ми не маємо талановитих полководців і політиків, лише сіру бездарність. Перед відеореєстрами у них губи трясуться, наче їм по-справжньому шкода Героїв, їхніх матерів. Та дітей жодного очільника не було на Майдані, як немає і зараз на війні, то як їм може бути шкода? Ця глибока рана кровитиме простому люду повік, а юди будуть реготати. Якби була не вигідна ця війна, владці б її припинили, а так вони на ній заробляють гроші. Немає кіборгів у нашій політиці, як казав Вакарчук. Є ті, в яких від нечесної наживи руки в крові по лікті.

Бліц провели Алла ЛІСОВА, Галина СВІТЛІКОВСЬКА, Людмила ВЛАСЮК, Лариса ЗАНЮК, Євгенія СОМОВА, Катерина ЗУБЧУК, Сергій НАМУК, Кость ГАРБАРЧУК. ■

■ Резонанс

Олександр Федорченко.

Арсен Аваков.

Геннадій Труханов.

Давно Україна такого не бачила: на протест вийшли поліцейські.

У КИЄВІ ПОЛІЦЕЙСЬКІ ВЛАШТУВАЛИ «МОВЧАЗНИЙ ПРОТЕСТ» ПІД СУДОМ

«За законом їм заборонено страйкувати — це правда.
А в обідню перерву висловити свою позицію — не заборонено»

Василь КІТ

20 лютого близько сотні поліцейських полку поліції особливого призначення кілька хвилин, вишикувавшись, мовчки протестували під будівлею Шевченківського суду Києва. За словами командира першої роти Олександра Огневого, таким чином вони висловили незгоду з рішенням суду, який відпустив з-під варти підозрюваного в пораненні з вогнепальної зброї поліцейського під час масових заворушень під Солом'янським судом 15 лютого, коли меру Одеси Геннадію Труханову обирали запобіжний захід.

Підозрюваний Олександр Федорченко — ветеран російсько-української війни, має нагороди, батько двох дітей. Його взяли на поруки депутати від «Самопоміч» Єгор Соболев, Семен Семенченко і позафракційний парламентар Володимир Парасюк. Федор-

«Федорченко, до речі, стріляв із нагородної зброї, яку йому вручив міністр внутрішніх справ Арсен Аваков. Після надзвичайної ситуації він скасував наказ про нагородження.»

ченко, до речі, стріляв із нагородної зброї, яку йому вручив міністр внутрішніх справ Арсен Аваков. Після надзвичайної ситуації він скасував наказ про нагородження.

У МВС не бачать політики і чогось надзвичайного у протесті правоохоронців. Як розповів «Українській правді» директор Департаменту комунікацій МВС Артем Шевченко, акція проходила у позаслужбовий час. «За законом поліцейському заборонено страй-

кувати — це правда. А в обідню перерву висловити свою позицію — не заборонено. Це була їхня спонтанна акція, яку вони самі влаштували як колеги пораненого бійця. Провели швидко, у нормальній, цивілізованій європейській спосіб», — сказав він.

Зазначимо, що після резонансного інциденту міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков закликав Кабінет Міністрів скасувати охорону судів Національною поліцією і Національною гвардією. Його обурило, що Шевченківський суд, по суті, схвалив стрілянина у поліцейського, вважаючи це не тяжким злочином. Очільник відомства підкреслив, що згідно із законом охороняти суди має спеціальна служба, однак її створення «саботується працівниками Державної судової адміністрації».

У Вищій Раді правосуддя розкритикували заяву Авакова і назвали тиском на судову владу. ■

У Польщі штрафуватимуть за відмову від щеплень

Таке рішення ухвалив Головний адміністративний суд, що розглядав справу про обов'язок батьків провести доньці імунізацію

За останніми даними Національного інституту громадського здоров'я — Польського інституту гігієни, понад 30 тисяч батьків у 2017 році відмовилися від профілактики небезпечних хвороб, передбачених в обов'язковому календарі вакцинації. Це майже на 25% більше, ніж у 2016-му і майже на 50% більше, ніж у 2015-му. Якщо кількість невакцинованих дітей зростатиме такими темпами,

то до Польщі повернуться захворювання, які вважали давно переможеними, підкреслюють медики. Тож суд вирішив, що обов'язок зробити дитині щеплення не може чекати, поки їй виповниться 19 років. Тепер санітарна інспекція «стимулюватиме» до щеплень адміністративною відповідальністю, у тому числі штрафом від 100 до 5000 злотих (800 – 40000 гривень). ■

■ Пряма мова

Президент України Петро ПОРОШЕНКО

21 лютого привітав українців із Міжнародним днем мови:

Мова — один із головних символів народу, його об'єднавча сила, яка робить нас згуртованими та сильними. Це — наша найсильніша зброя і водночас — наш найдорожчий скарб.

■ Пульс дня

Трамп – найгірший Президент в історії США

Нинішнього очільника Сполучених Штатів Америки оцінили на 12 балів зі 100 можливих

Відповідне дослідження зроблене за оцінками експертів у президентській політиці, опублікувало видання «New York Times». Рейтинг склали 170 членів відділу президентів і виконавчої гілки влади Асоціації американських політологів. Вони оцінювали господарів Білого дому за шкалою від 0 (провал) до 100 (успіх) балів. Дональд Трамп зайняв останню позицію в рейтингу, змістивши з останньої Джеймса Б'юкенена, який

керував країною у 1857—1861 роках, коли Сполучені Штати «скотилися» до громадянської війни. Дональд Трамп отримав 12 балів зі 100 можливих, його попередник Барак Обама потрапив у топ-10, піднявшись на 10 позицій порівняно з попереднім опитуванням 2014 року і зайнявши 8 рядок у рейтингу. Першу позицію традиційно займає Авраам Лінкольн, за ним ідуть Джордж Вашингтон і Франклін Рузвельт. ■

Статистика самогубств в армії жахає

У середньому в зоні проведення АТО на Донбасі щотижня добровільно йшли із життя 2–3 військовослужбовці

Про це повідомив головний військовий прокурор України Анатолій Матіос. «Дуже сумна статистика самогубств серед людей, які тривалий час перебувають на території бойових дій. В середньому 2–3 людини на тиждень», — сказав він. І це лише ті, хто перебуває в зоні АТО, а даних про суїциди серед колишніх учасни-

ків бойових дій чиновник не називає, адже це не в компетенції військової прокуратури. Матіос підкреслив, що участь у боях на Сході України взяли понад 500 тисяч осіб. «До 80% з них мають ті чи інші ознаки посттравматичного синдрому, який полягає і в жорстокості в сім'ї, і в агресії, і в несприйнятті цивільного життя», — каже він. ■

Муаммар Каддафі дав 4 мільйони євро на виборчу кампанію Тимошенко?

Режим колишнього лівійського диктатора, що діяв у 1969–2011 роках, нібито фінансував президентські кампанії в Україні, Франції та США

У 2008 році Каддафі, приймаючи Юлію Володимирівну, хвалився перед нею зброєю.

Про це пише одне з найстаріших і найвпливовіших видань «Asharq Al Fwsat», штаб-квартира якого розташована у Лондоні. Газета стверджує, що уряд Лівії виділив 5 мільйонів доларів на кампанію кандидата на виборах у США 2004 року, 50 мільйонів євро на фінансування президентської кампанії Ніколя Саркозі в 2007-му. Ще 4 мільйони євро були витрачені на кампанію Юлії Тимошенко, яка балотувалася на виборах Президента України у 2010-му. Близький помічник

з оточення Саїфа Аль Іслама — сина Каддафі — розповів, що особисто передав кошти на кампанію Тимошенко. «Гроші замовив доктор Багдад аль-Махмуді (тодішній прем'єр-міністр, який зараз перебуває у в'язниці). Їх склали в сумку, купюрами по 500 євро. Ми вирушили на приватному літаку, нас зустріли в аеропорту Києва. Провели там ніч і повернулися. Гроші отримав тодішній віце-прем'єр України», — сказав він. У прес-службі «Батьківщини» спростували цю інформацію. ■

■ Проблема

ЧИ ДОСЛУХАЄТЬСЯ ДО ГОЛОСУ НОВОВОЛИНЦІВ «ПАН КУРЧАК»?

Кілька років тому на околиці шахтарського міста розпочало виробничу діяльність ТзОВ «Птахокомплекс «Губин» (цех забою та переробки птиці) торгової марки «Пан Курчак». Перед тим власник та керівники підприємства запевняли мешканців про добрі наміри не лише створити робочі місця, а й облагородити територію навколо, посприяти розбудові інфраструктури, неухильно дотримуватися норм екологічної безпеки. Гарантували, що діяльність підприємства не матиме жодного шкідливого впливу на прилеглі території. Та минув час — і, очевидно, обіцянки забулися. Натомість містяни, особливо ті, хто проживає поблизу вулиці Сокальської, тривалий час потерпають від неприємного запаху. Є інформація, що на території підприємства мують транспортні засоби відходів переробки курей, і це спричиняє досить інтенсивний сморід

Алла ЛІСОВА

Такі скарги стали предметом обговорення на сесії Ново-волинської міської ради ще в грудні минулого року. Тоді депутати створили тимчасову робочу комісію з контролю за дотриманням норм екологічної безпеки та охорони навколишнього природного середовища промисловими підприємствами міста й прийняли рішення, яким зобов'язали ТзОВ «Птахокомплекс «Губин» ліквідувати недоліки або порушення технологічного режиму виробництва, які призводять до поширення неприємного запаху. А також забезпечити роботу (в разі відсутності — встановлення) очисного обладнання для знешкодження викидів та вивезення відходів виробництва на спеціалізовані підприємства, не допускаючи їхнього захоронення у невідновлених для цього місцях. Але за цей період нічого не змінилося.

Чергову хвилю справедливого невдоволення нововолинців викликала опублікована в пресі заява про намір товариства отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Активісти в соціальних мережах почали висловлювати протест. Вони вважають, що перш ніж надати новий дозвільний документ цьому підприємству, необхідно встановити, якими речовинами викликаний неприємний запах, визначити їхню концентрацію в

Фото із сайту radar.in.ua

Місцеві інтернет-ресурси пишуть, що так виглядають сімейні вечори на околицях шахтарського міста.

повітрі й зобов'язати керівників вжити заходів для його усунення. Висувалася вимога за кошти підприємства обладнати стаціонарний пост із датчиками замірів для моніторингу та контролю якості атмосферного повітря та передати його на баланс міської ради.

закликати їх не бути байдужими, а вміти захистити довкілля заради комфортного проживання у рідному місті.

З приводу згаданої публікації про намір підприємства отримати дозвіл на викиди на своє чергове засідання зібралися члени тим-

Активісти вважають, що перш ніж надати новий дозвільний документ цьому підприємству, необхідно встановити, якими речовинами викликаний неприємний запах, визначити їхню концентрацію в повітрі й зобов'язати керівників вжити заходів для його усунення.

Окрім того, повинні бути встановлені відповідні фільтри.

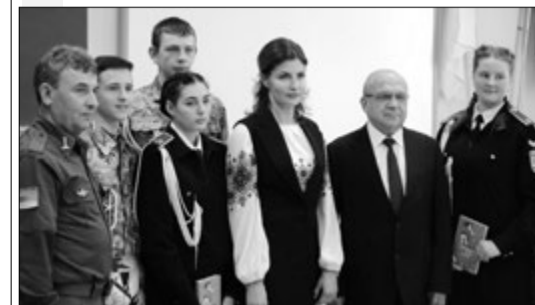
Свої заяви вони надіслали у виконком Ново-волинської міської ради, управління екології та природних ресурсів Волинської облдержадміністрації та головне управління Держпродспоживслужби у Волинській області.

Нововолинські активісти налаштовані рішуче й переконані, що перш ніж надавати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами ТзОВ «Птахокомплекс «Губин», необхідно провести публічне обговорення і спільно з громадою прийняти відповідне рішення щодо його подальшої роботи. З цього приводу також молодь започаткувала флешмоб «Чисте повітря — будьте активні». Його мета — донести інформацію про стан екологічної безпеки до найширших верств населення,

часової робочої комісії, у яку взяли участь не лише депутати, а й керівники підприємства, представники громадськості. Після обговорення вирішили виїхати на виробництво, поспілкуватися із їхніми спеціалістами й зробити остаточні висновки. На повторному засіданні депутати розглянули звернення громадян щодо викидів в атмосферне повітря забруднюючих речовин ТзОВ «Птахокомплекс «Губин». Прийнятим на ньому рішенням зобов'язали підприємство встановити фільтруючі елементи на витяжному вентиляційному обладнанні, налагодити роботу котла для спалювання деревини і пир'я в такому режимі, щоб запах не поширювався прилеглими територіями, впорядкувати захоронення відходів переробки.

Чи дослухається на цей раз до голосу нововолинської громади «Пан Курчак»? ■

НОВИНИ / краю

Перша леді і губернатор області Володимир Гунчик серед вихованців військового ліцею.

МАРИНА ПОРОШЕНКО НА ВОЛИНІ ГОВОРИЛА ПРО ВАЖЛИВІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Дружина Президента вчора здійснила робочу поїздку у Луцьк

Лариса ЗАНЮК

Перша леді відвідала Волинський обласний ліцей з посиленою військово-фізичною підготовкою імені Героїв Небесної сотні. Разом із ліцеїстами, батьки яких служили чи служать в АТО, вона вклеїла у «Книгу Миру» записи з побажаннями миру та своїми заповітними мріями. Дружина Президента говорила з вихованцями ліцею про майбутню професію, яку вони обрали. І наголосила, що Волинь може пишатися такою молоддю.

Фото Лариси ЗАНЮК

Тепер про наш край пані Марині нагадуватиме ікона Холмської Богородиці.

Директору ліцею полковнику Павлу Боснюку вручили державну нагороду за сумлінну роботу та патріотичне виховання молоді. З нагоди Міжнародного дня рідної мови, який відзначали вчора, 21 лютого, Марина Порошенко виголосила промову про важливість української. Похвально, що перша леді виступала державною, яку, судячи з вимови, опанувала нещодавно. Чим не приклад для наслідування? Нагадаємо, Марина Порошенко була визнана найвпливовішою жінкою України у 2017 році. У шлюбі з Петром Порошенком вони виховують чотирьох дітей. ■

5 РОКІВ ТЮРМИ НЕ ЗА БУРШТИН, А ЗА ХАБАР

За принципової позиції прокурорів відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях, слідчих регіональної прокуратури покарано волинця, який хотів підкупити начальника Камінь-Каширського відділу Маневецької місцевої прокуратури

Наталія МУРАХЕВИЧ

Нагадаємо, 24 липня минулого року чоловік, перебуваючи у службовому кабінеті прокурора, давав йому 3850 доларів США за підміну речових доказів, а саме вилучених у кримінальному провадженні 30 кілограмів незаконно видобутого бурштину-сирцю. Про це правоохоронець повідомив керівництво. «Щедрого» відвідувача затримали. Камінь-Каширський райсуд визнав його винним і призначив покарання у вигляді 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна та спецконфіскацією. ■

Більше новин — на сайті

VOLYN.COM.UA

За рік вимер майже цілий Луцьк: упродовж 2017-го чисельність населення України зменшилася на понад 198 тисяч людей (населення обласного центру Волині — 217 тисяч осіб). Минулоріч народилося майже

364 тисячі українців, померли — понад 574 тисячі. На 1 січня 2018 року кількість населення нашої держави, крім тимчасово окупованої території Криму, становить 42 мільйони 386 тисяч.

■ Якщо захочемо — зможемо!

«НІ ПРЕЗИДЕНТ, НІ ПРЕМ'ЄР НЕ ПОРЕМОНТУЮТЬ НАМ ДОРІГ — БЕРЕМОСЬ ЗА СПРАВУ САМІ»

Фото Олександра ПРИЙМАКА.

Жителі села Воєгоща Камінь-Каширського району власним прикладом довели, що зробити лад на місцевих шляхах можна і за невеликі кошти — головне, аби було бажання

Олександр ПРИЙМАК

Це поліське село приємно дивує своїми дорогами: вони тут рівненькі та доглянуті, без величезних вибоїв. Втомившись роками чекати милості від держави, наслуховавши постійних відмовок чиновників, що грошей на ремонт немає, селяни вирішили привести їх до ладу самотужки. Дружно скинулись копійкою, закупили потрібні матеріали, залучили техніку, хто яку мав на господарці, та приступили до праці. За цей час селянам вдалося відремонтувати майже всі вулиці, а також прокласти кілька нових автодоріг.

Кипіли роботи у Воєгощі й нещодавно. Під гучний рев машин близько чотирьох десятків чоловіків старанно орудували лопатами на центральних вулицях села, засипаючи щебенем незначні ями. Лише за півгодини вони спромоглися впорати понад п'ять кілометрів. Знайомимось з воєгощанськими «автодорівцями-аматорами». Дуже тішиться таким запалом

Селяни працюють не тільки лопатами — вони використовують ще й списаний грейдер, в який місцеві кулібіни вдихнули друге життя.

місцевий житель Віктор Чмух.

— Кілька років тому через величезні і глибокі баюри центральною вулицею їхати було страшно, бо для автовласника це могло обернутися загубленим колесом або побитою підвіскою. Минали центр села і маршрутки. Доїжджали до зупинки, що за три кілометри звідси, і розверталися. Тому щоразу нам доводилось далі прямувати пішки. А тепер перевізники почали частіше направляти автобуси, — каже Віктор Іванович. — Своїми силами ми не лише ремонтуємо дороги, а й збираємо кошти, утримуємо пожежну частину, облаштували аптечний пункт, стадіон. Хоча постійної роботи у селі немає

і людям доводиться шукати сезонний заробіток, мольдь залишається на місці. Вирішили звести нові оселі приблизно 40 сімей, переїжджають у Воєгощу люди і з сусідньої Бронці.

в неї було хоч якесь фінансування, тож могла заплатити. Минулого року ніхто на ці потреби ні копійки не виділив. Тому, аби лагодити шляхи, мусимо скинутися самі — по 100, 500, 1000

«Своїми силами ми не лише ремонтуємо дороги, а й збираємо кошти, утримуємо пожежну частину, облаштували аптечний пункт, стадіон.»

Приєднався до такої ініціативи і Василь Чмух, який також втомився їздити по ямах.

— Дешевше дорогу зробити, аніж щоразу ремонтувати підвіску. Колись сільська рада наймала своїм коштом грейдер. Але тоді

гривень, коли як.

Як зазначає пан Василь, маючи свою техніку, селяни не лише власними силами виконують якісний ремонт доріг, а й значно економлять при цьому.

— Останній раз, коли наймали автодорівський

грейдер, заплатили за півтора дня його експлуатації майже 10 тисяч гривень. Зараз, аби провести грейдерування всіх вулиць, нам достатньо 1500. Підраховували, що за рік на обслуговування техніки (зокрема на пальне) пішло лише 17 тисяч гривень.

Долучається до розмови і «головний грейдерист» у селі — Григорій Федчик, тракторист за освітою. Він зізнається, що швидко опанував нову професію.

— Коли бачимо, що дорога трохи вибилася, пускаємо грейдер. Зараз усі маршрутчики кажуть, що дороги у Воєгощі найкращі, — каже пан Григорій.

Напевно, найбільша заслуга в цьому сільського депутата Василя Собчука, котрий не лише підтримує починання громади, а й радо надає особисту техніку, підвозить матеріали, зокрема щебень.

— Звісно, стараємося, бо ж робимо для себе, для дітей. У мене, наприклад, їх п'ятеро... Своїми силами зібрали 150 тисяч гривень, за які проводився ремонт доріг. Привезли 18 фур щебеню, це орієнтовно 750 тонн. Про пісок я взагалі мовчу. Якщо порохувати, то його, певне, не менше півтори тисячі тонн використали. І це все за кошти громади. Ви самі бачите, наскільки воєгощанці ініціативні. Та хочеться, щоб допомогла нам трошки і держава.

Не стоять осторонь «дорожнього питання» й у сільській раді, проте поки що їй не вдається підтримати справу громади коштами.

— Фінансово, на жаль, сільрада не може допомогти у втіленні такого значного проєкту. Ще у 2015 році в нас позабирали всі можливі джерела надходжень. Грошей заледве вистачає на зарплатню працівникам, — розповідає очільниця громади Наталія Ковальчук. Вона визнає, що проблема поганих доріг у Воєгощі остаточно не вирішена. Однак завдяки селянам наразі їхній стан значно покращився. ■

РЕКЛАМА

ЧИ МОЖНА ОТРИМАТИ КРЕДИТ БЕЗ СТРАХОВКИ І ЗАСТАВИ ЛИШЕ ЗА ГОДИНУ

Уже майже мільйон українців оформили кредити в банках. У сучасному світі, якщо не вистачає грошей до зарплати, уже не прийнято ходити до сусідів і позичати у родичів. На цей випадок є банки. Наприклад, у банку ПУМБ без страховки і застави можна взяти кредит до 50 тис. грн. Потрібні тільки паспорт та ідентифікаційний код.

Репутація для банку — запорука успішної роботи. Тому великим гравцям просто не вигідно «зашивати» додаткові платежі. Сучасні банки працюють відкрито, всі умови прості і зрозумілі. Щоб розвінчати міфи, ми розповімо на прикладі одного з найбільших і найстаріших українських банків ПУМБ, як швидко оформити кредит без «підводних каменів». Один із прикладів простого і прозорого кредиту — **ВСЕЯСНО від ПУМБ.**

Отже, якщо ви підприємець, офіційно працюєте

або отримуєте пенсію, потрібно лише прийти в найближче відділення банку ПУМБ із паспортом та ІПН. Менш ніж за годину менеджер оформить усі документи і видасть вам суму до 50 тис. грн. Без додаткових платежів і прихованих умов. Все просто!

Якщо ж вам потрібна велика сума, то ви без проблем зможете отримати до 200 тис. грн у банку. Для цього необхідно надати довідку про доходи. Також ПУМБ пропонує широкую лінійку інших кредитних продуктів, серед яких ви можете вибрати найбільш вигідний. Для цього потрібно лише зайти в найближче відділення банку, де менеджер надасть вам професійну консультацію.

Щоб дізнатися, де знаходиться найближче відділення ПУМБ, можна подзвонити по одному з номерів +380504178788 або +380982908788. Вартість дзвінка відповідно до тарифів вашого оператора.

Працюємо для Вас

ЯК ОТРИМАТИ КРЕДИТ

Сума кредиту:
від 1 до 200 000 грн.

БЕЗ ЗАСТАВИ

БЕЗ СТРАХОВКИ

ПУМБ — це всі банківські послуги. Бульварна лінійка №57, м. Київ, 06.10.2011 р. Генеральна лінійка ПУМБ №1-2 від 12.02.2015 р.

■ Болить!

Фото Олександра ПІЛЮКА.

Ярослав Царук каже, що наші сусіди нізащо не дали б поставити схожі хрести у себе.

«ДОБИЙ ЦЮ ДИТИНУ, НЕХАЙ НЕ МУЧИТЬСЯ...»

У кутку хати лежала п'ятирічна дівчинка з пробитим животом і стікала кров'ю. Коли незнайомі люди привели у кімнату її батька, маля сказало: «Тату, я ще не забита». На що «гості» відповіли: «Добий цю дитину, нехай не мучиться... Це була українська дитина. А якби й польська, німецька, китайська чи взагалі без роду і племені, невже хтось би зміг виправдати таке звірство чи вдавати, що нічого не сталося, що все гаразд?»

Тетяну Мосурець несправедливість щодо українських жертв хвилювала більше, ніж мала пенсія.

Федір Панасюк давно занотував імена своїх убитих односельців.

Олег КРИШТОФ

26 лютого 1944 року у село Капітулка (нині це територія Володимир-Волинського району) прийшла польська поліція. Вони увірвалися в хату, де мешкало кілька сімей. Без жодних пояснень розстріляли всіх, кого знайшли. Будинок спалили. У тій бійні вижила одна-єдина дитина, яка сховалася в бочці, а через десятки літ розповіла про те, що сталося, місцевому краєзнавцю Ярославу Царуку.

Цей чоловік пам'ятає страшні похорони цілих родин, що мешкали по сусідству. Події 1943–1944 років, що нині допомагають підняти рейтинг політичним партіям у Польщі та Україні, для нього

— власна трагедія.

Протягом багатьох літ він шукав свідків, записував прізвища загиблих, намагався з'ясувати, хто і де похований із закатованих українців. У нього тоді був лише один «напарник» — велосипед. Краєзнавець навіть розмовляв із тією залізкою на розбитих сільських дорогах. Більшість не розуміла, чому він цим займається, а хто розумів, той не надто переймався. Сам Ярослав Васильович так пояснює мотиви своєї праці: «Мене послала неправда, яку про нас говорять поляки. Я ж був свідком тих подій і не розумів, чому так...»

Після падіння радянської імперії на Волині почали приїжджати сусіди з-за Бугу і ставити тут хрести. Здавалося б,

нічого поганого у тому не було. Втім, на монументах згодом з'являлися таблички зі страшними цифрами. Наприклад, поблизу села Верба Володимир-Волинського району зазначалося, що тут загинув 161

розрубану руку і рану під серцем у молодій жінки Ксенії Рой. Був знайомий із Марчаками — батьком і двома синами, які безпечно пішли на сінокіс і живими звідти не повернулися. Він пам'ятає, як із криниці

«Ярослав Васильович так пояснює мотиви своєї праці: «Мене послала неправда, яку про нас говорять поляки. Я ж був свідком тих подій і не розумів, чому так...»

поляк. І, певно, ніхто й не звернув би на це уваги, якби не було живих свідків тієї біди.

78 українців і 4 поляки вбито за два воєнні роки у Вербі. Такі дані озвучив у 2016-му мешканець села Федір Панасюк. Він бачив

діставали тіла закатованої сім'ї Ткачуків. На дні того колодязя було 5 дітей.

Вони могли б дожити до наших днів, особливо немовля, яке вбивці проколоті багнетом. Про це вже згодом розповів місцевий старожил Степан Кравчук.

Він підтвердив свідчення свого односельця. А ще згадав про поляків, які тут загинули від рук українців. Це були дві сім'ї — Левандовські (подружжя похилого віку) і Марцінковські (чоловік з інвалідністю і дитина). Напевно, ті люди також не заслужили смерті, як і десятки їхніх сусідів. Пан Федір розповідав: коли старшого Марчака сини попередили, що у село йдуть озброєні поляки, він відповів, що нічого поганого нікому не зробив і його немає за що кривдити.

— Вони зараз нам роблять той геноцид, треба й українцям зробити, — каже Тетяна Мосурець — ще один очевидець тих подій, але вже з іншого села — Заболоття. Йдеться про визнання трагедії на законодавчому рівні. Коли ми завітали на її подвір'я, вона ледь ходила, спираючись на дві палки, але добре пам'ятала, як убили її сімох (!) родичів.

Бабуся припустила, що у трагедії волинських сіл найперше винні фашисти, адже вбивства розпочалися, коли радянські війська почали відвойовувати окуповані землі.

— У всьому винен «німець», ну і, звичайно, поляки, і наші...

Всього ж у Заболотті, за підрахунками пані Тетяни, загинуло 29 українців і одна ненароджена дитина та 5 поляків.

Показуючи нам місце трагедії, Ярослав Васильович найдовше затримався на цвинтарі села Стенжаричі. Довго стояв біля могили, мовчав, молився...

На надгробку були написані імена 53 українців — мешканців села Стрілецьке. 47 із них загинуло в один день. У день, який добре пам'ятає краєзнавець. Тоді дорослі не пускали дітей на подвір'я закатованих, бо там стояли «озера» крові.

Ярослав Царук дослідив, що у Володимир-Волинському районі загинуло близько 700 поляків, тоді як польські історики Владислав і Єва Семашки стверджують, що майже півтори тисячі. Також сусіди пишуть, що на відплату вбили 69 українців, волинський же краєзнавець встановив імена 1244 осіб, ще близько 200 — невідомі.

А тим часом 6 лютого 2018 року президент Польщі Анджей Дуда підписав закон «Про Інститут національної пам'яті», яким, зокрема, заборонено пропаганду «бандеризму» як ідеології, що, мовляв, спричинила вбивства багатьох поляків. Про українців, які загинули від рук польських формувань, там, звісно, нічого не сказано.

Почути і побачити очевидців тих подій ви можете у документальному відео «Страшні цифри» на сайті volyn.com.ua. ■

■ Знай наших!

А ЛОБАЧІВСЬКІ АКТОРИ ВЖЕ ПІДКОРИЛИ СТОЛИЦЮ!

Серед тих киян, які прийшли на виставу народних театралів із глибинки, були не лише знані в Україні Микола Жулинський, Сергій Проскурня, а навіть... мама Надії Савченко

Восени 2018-го самодіяльному театру народного дому «Просвіта» села Лобачівка Горохівського району виповниться 5 років. Напевно, в Україні ще не було колективу сільських аматорів, який у такому «юному» віці виступав би перед столичною публікою. Але це вдалося дітищу провідного актора Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, народного артиста України, лауреата Шевченківської премії, уродженця Лобачівки Петра Панчука

Василь РОГУЦЬКИЙ

Для лобачівців зірковий Панчук — їхня гордість і просто земляк, який народився навіть не тут, а на хуторі за два кілометри. Із часом хутір зник, бо «совєти» переселили його мешканців у село, коли Петькові було лише два роки. Хлопчик часто плавав, казав мамі, що хоче додому... І зараз народний артист щоліта приїздить у свою Лобачівку, до батьківської хати, неподалік якої під старою грушею п'ять з половиною літ тому закопав пуповину сина Серафима. Приїздить, щоб віддати моральні борги перед земляками.

«Якби я був футболістом, я б створив у Лобачівці успішну футбольну команду. Коли б став бізнесменом, то збудував би у ній новий Будинок культури. Та я всього лиш актор, тому зробив те, що вмію. Я не в силі привезти у село театр Франка, та достеменно знаю, що духовне життя потрібне селянам, як хліб», — казав Петро Панчук, презентуючи сільський театр на столичній сцені перед початком вистави. Розповів, як скликав на першу репетицію

Першу виставу у Києві актори Лобачівського самодіяльного театру показали на сцені, з якої починали Богдан Бенюк, Ада Роговцева та інші українські театральні корифеї. На фото: «лобачівці» з друзями після виступу.

хліборобів, учителів, учнів школи. Як вони мало не засинали від втоми, бо перед тим важко працювали цілий день, але наступного дня знову приходили і старалися так, наче мали б вступати до театрального вишу!

Кожна відпустка на Волині Петра Фадейовича закінчувалася новою постановкою. Спочатку — «Мартин Боруля» Івана Карпенка-Карого, далі — «Земляки» Василя Шквешини, «Тев'є-молочник» Шолом-Алейхема. А у Київ приїхали з «Миною Мазайлом» Миколи Куліша. Столичний бомонд був уже начуваний про Панчуковий театр. Знав про те, що допомагати панові Петру на Волинь приїжджали актриса з Варшави Магдалена Важеха, її колега Ганна Охрімчук із Києва, акторка Московського театру студії «IP» Марія Караман.

Ролі у виставі «Мина Мазайло» виконали керівник театру Андрій Корнейко (Мина Мазайло), Людмила Панчук (Рина), заступник директора лобачівської школи Зоряна Бойчук (тютя Мотя), праців-

філологічного факультету цього ж вишу Софія Сітовська (Баронова-Козино), старшокласниця місцевої школи Настя Савчук (Уля), студент Горохівського коледжу Львівського аграрного університе-

«Якби я був футболістом, я б створив у Лобачівці успішну футбольну команду. Коли б став бізнесменом, то збудував би у ній новий Будинок культури. Та я всього лиш актор, тому зробив те, що вмію. Я не в силі привезти у село театр Франка, та достеменно знаю, що духовне життя потрібне селянам, як хліб.»

ник охорони Богдан Квятковський (дядько Тарас), землевпорядник сільради Світлана Шевчук (Мазайлиха), студент факультету театру і кіно Рівненського державного університету Сергій Корнейко (Мокій Мазайло), студентка

ту Олександр Шевчук (Козак) і наймолодший актор — п'ятирічний синочок зіркового подружжя Панчуків Серафим.

Своє захоплення акторам, а також звукорежисерам — вчителю музики лобачівської школи Олександру Шепше-

лею і студентці Софії Корнейко — після аплодисментів у залі Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого висловили директор Інституту літератури НАН України Микола Жулинський, заслужений діяч мистецтв України, режисер театру імені Івана Франка Петро Ільченко, режисер Сергій Проскурня, кінорежисер Михайло Ткач, екс-ректор Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого Микола Линник та інші.

Наступного дня лобачівці виступали у залі Академії праці і соціальних відносин. Глядачів зібралось чимало. Про дебют аматорського театру вони дізналися завдяки радіо «ТРК», журналісти якого запросили на розмову Сергія Корнейка, Софію Сітовську, Настю Савчук і, звісно, Петра Панчука. На радіо «Ера» про колектив розповіли начальник відділу культури Горохівської райдержадміністрації Діна Колесник, Людмила Панчук, Андрій Корнейко і Зоряна Бойчук. Послухавши одну з розмов, на виставу волинян вирішила піти навіть мама Надії Савченко пані Марія.

Минулої осені у Лобачівці почалися зйомки документального фільму про аматорський театр. Продюсер кіностудії «Red Glass production» Яна Алтухова, режисер Стас Гуренко і оператор Олександр Бойко скористалися нагодою побачитися з волинцями. Відеокамери зафіксували всі три дні виступів самодіяльних акторів із волинського села, які завдяки видатному односельчанину та власному бажанню творити прекрасне, дійшли аж до столичної сцени.

P. S. За сприяння в організації поїздки та інформаційну підтримку народний аматорський театр села Лобачівка і його художній керівник Андрій Корнейко дякують начальнику відділу культури Горохівської райдержадміністрації Діні Колесник, начальнику управління регіонального розвитку райдержадміністрації Миколі Панасюку, Міжнародному громадському об'єднанню «Волинське братство» і особисто його членкині Галині Бідношій, керівникам фермерських господарств Анатолію Маслічуку і Валентину Слущькому, газетам «Волинь-нова» і «Горохівський вісник». ■

РЕКЛАМА

РОДЮЧЕ ПОЛЕ
аграрний супермаркет

РОЗДІЛЕНА ТА ГУРТОВА ТОРГІВЛЯ

- НАСІННЯ (фірми VEJO, SEMINIS, NONHEMS, Tetra, Vamir, Eplisort)
- ДОБРИВА (мінеральні та органічні)
- САДЖАНЦІ ПЛОДОВИХ ДЕРЕВ ТА ЖУЩІВ
- ЦИБУЛЬКОВІ КВІТИ
- ЗАСОБИ ЗАХИСТУ РОСЛИН (SYNGENTA, BAYER, UKRAVIT та інші.)
- ПРИНТИ, ПІДЖИВКИ, ГОРЩИКИ
- АГРО ІНВЕНТАР
- ПЕВУТОВА ХІМІЯ, ПОСУД

З НАГОДИ 10-РІЧЧЯ
Імпанова 10% на всі товари. Прогнозує на чому збільшити продажі у 2018 році.

м. Луцьк, вул. Рівненська, 76 Б, тел. (0332) 281595,
вул. Єршова, 11-а «Новий Ринок» район Kromberg & Schubert,
ряд 14, контейнер №1

МІНІ-ТРАКТОРИ
www.minitraktor.com.ua

- Гуртові ціни
- Безкоштовна доставка
- Гарантія

(067)98-917-98,
(050)55-256-43,
(050)21-399-31,
(096) 62-626-93

м. Луцьк, вул. Рівненська, 48

будь-які ШИНИ
для Вашої машини,
ТРАКТОРІВ ТА С/Г ТЕХНІКИ

GRAND ШИНА
АКУМУЛЯТОРИ

Луцьк, вул. Дубнівська, 22 Б
Тел./факс (0332) 75-76-07. Тел. (0332) 75-76-02
моб.097 494 77 44 Юрій

автомобільні диски, аксесуари, монтаж та балансування коліс, заправка шин газом, сезонне зберігання шин, ремонт шин, дисків

■ **Ті, що тримають небо**

«У Полтаві є пам'ятник галушці і свині, але нема жертвам Голодомору...»

Милостива, людяна Волинь — таким постає наш край зі сторінок книги Андрія Бондарчука «Україна. Голодомор 1946–1947 років: непокараний злочин, забуте добро», презентація якої відбулася цими днями у Палаці культури Луцька

Валентина ШТИНЬКО

Атмосфера у залі — тремтливий вогник свічки пам'яті біля буханця житнього хліба, три колосочки на лацкані піджака автора, схвильований голос ведучої, письменниці Ніни Горик — усе свідчило про те, що йдеться про книгу незвичайну. То спресований різноголосий згусток нестерпного болю, відчаю, страху, пережеваний тоненькими зблисками надії й врешті — торжеством любові, людяності, життя...

— Мене ця тема кликала давно, бо вона майже забута. Працюючи над нею, переконався, що навіть люди, які займають високі посади у владі, нічого не знають про цю сторінку нашої історії. А тим часом тихий моральний подвиг населення Західної України, яке надало допомогу близько шести мільйонам голодуючих, які злочин організаторів цієї трагедії, не можна віддавати забуттю, — сказав у вступному слові Андрій Іванович.

Волиняни добре знають його, уродженця села Серехович Старовижівського району, блискучого публіциста, талановитого письменника, депутата Верховної Ради першого скликання, що проголосила Незалежність України. У творчому доробку Андрія Бондарчука — десятків книг, але та, яку нині презентував землякам, мабуть, найвагоміша.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Олеся Ковальчук (вгорі) і Сіма Кордунова вважають неоціненною для нащадків книгу Андрія Бондарчука.

І не лише за кількістю сторінок (понад 600), обсягом виконаної чорнової дослідницької й трим небайдужа історія й доля України. Один за одним до мікрофона

«Тихий моральний подвиг населення Західної України, яке надало допомогу близько шести мільйонам голодуючих, як і злочин організаторів цієї трагедії, не можна віддавати забуттю.»

письменницької роботи, а й підходили ті, хто став співтворцем і співавтором цього видання, зберігши у пам'яті, в родин-

них переказах та архівах болючі згадки, свідчення, яких забути не можна. Це доктор історичних наук Микола Кучерепа, завідувач хірургічного відділення Волинської обласної клінічної лікарні Дмитро Шульга, волинянин із черкаським корінням Віктор Крамар, письменниця і педагог Сіма Кордунова, заслужений учитель України Олеся Ковальчук, волинянин, як він себе означив, родом із Кубані, В'ячеслав Кузнецов та інші.

— Я приїхала із села, й перш ніж сказати тут своє слово, пішла до пам'ятника Християнському милосердю, що постав з ініціативи Григорія Гуртового, також врятованого від голоду волинянами, — схвильовано говорила Надія Банада із села Доросині Рожницького району. Слухати, як і читати її спогади, без душевного зворушення неможливо.

Глибоким та схвильованим був і виступ директора Торчинського музею Олександра Мельника, автора публікації у книзі «Голодомор 1946–1947 років крізь призму спогадів Григорія Гуртового».

З'ясувалося, що ця біда зачепила й родину Григорія Пустовіта, секретаря міської ради, виконувача повноважень міського голови Луцька, який тепло привітав Андрія Бондарчука із виходом такої знакової книги й назвав голод «зброєю масового ураження проти українців у руках комуністичного режиму».

Десятки сторінок у книзі є авторськими, а видана вона не лише коштами жертводавців (Фундація Олега Ольжича у США), а й власними. Андрій Бондарчук дбає про те, щоб це видання, яке побачило світ у київському видавництві «Орієнтир», через осередки «Просвіти» потрапило передусім на Схід, Південь, Центр України, які найбільше були вражені голодом. Бо, як із боєм сказав Дмитро Федорович Шульга, чие коріння з Полтавщини, «у Полтаві є пам'ятник галушці, варенику, танку, свині, але нема пам'ятника жертвам Голодомору».

Емоційне тло вечора-презентації поглиблювали своєю виконавською майстерністю ансамбль скрипалів Волинського коледжу культури і мистецтв ім. Ігоря Стравінського, учениця Луцької музичної школи № 1 Оксана Фурман, а також студенти Луцького педагогічного коледжу, які озвучили окремі фактичні та художні епізоди із книги. А завершився він поминальним і подячним молебнем, який відслужили священники УПЦ Київського патріархату о. Василь і о. Ярослав, та «Молитвою за Україну» у виконанні народного аматорського чоловічого хору «Подвиг» Палацу культури міста Луцька.

Близько трьох годин тривала презентація, але присутні не поспішали розходитися, бо у книзі відображена лиш дешиця пережитого болю, а в завершальному слові Андрій Іванович пообіцяв, що продовжить працювати над цією темою. ■

Уривки з книги Андрія Бондарчука «Україна. Голодомор 1946–1947 років: непокараний злочин, забуте добро»

ДИВНИЙ ТАКИЙ ЧОЛОВІК

Ми жили тоді ще на хуторі с. Грабове. І от перед Великоднем зайшов до нас підстаркуватий чоловік. На ньому була шинель, а решта одягу і взуття — саме дрантя. Ім'я його забулось, але казав, що із Житомирщини.

Іван ХЛУД, 1938 р. н., Волинська область

Посадили його за стіл, він обідає, а по ньому шнуркують воші. У розмові моя баба обмовилась про свою біду: до корови не підступися — наставляє роги і видоїти не можна вже кілька днів. Він закінчив обід і каже, щоб йому показали ту корову. Баба почала благати, щоб не йшов, бо його, як чужого, корова може вбити. Та він наполягав. Вигнали корову на двір. Він її прогнав кілька разів по двору, потім почав лагідно називати і сказав, щоб дали дійницю. Його знов почали просити не зачіпати тварини. Та він упросив. Принесли дійницю і він спокійно видоїв корову. Її мов підмінили. Все стало так, як раніше. А чоловікові дали свій одяг, його ж одяг пропекли у печі від вошей. На другий день він сказав, що піде в село, бо там його теж чекають люди із схожими проблемами. Так він прожив у нас

кілька тижнів. Вдень ходив по селу, допомагав людям. Цікаво, що він сам відчував і сімейні, і господарські проблеми. Сам заходив до тих людей. Казав, що це у нього з дитинства.

Якось на Страсному тижні моя

«Перед Великоднем зайшов до нас підстаркуватий чоловік. На ньому була шинель, а решта одягу і взуття — саме дрантя.»

мати і баба вже напекли паски. І бачать — по дорозі (а хата стояла обіч неї) ідуть військові. Жінки злякались, бо вони позабирають паски. А цей дід каже: «Не бійтеся, до вас ніхто з них не зайде». Так і сталось. Завернув один до хати, вже взявся за клямку і раптом повернув назад... Прожив той чоловік у нас ще кілька тижнів. Щодень за свою поміч вдячні люди з села приносили йому їжу, одяг. Поскладав він усе те у клунки, і батько відвіз його у Секунь. Сказав, що поїде додому.

Записала Ніна БАЙЧУК.

ПРИВИД З ГОРИЩА

Була глибока осінь сорок сьомого. Як завжди, у довгі осінні вечори починали прясти. Полізли моя мама на горище, щоб набрати клоччя льону. Там було його багато. Мати почали брати — і тут же відсахнулись. У клоччі раптом щось заворушилось живе.

Тихін МАРТИНЮК, 1926 р. н., Волинська область

Вона не на жарт перелякалась, почала кричати. По драбині на горище із газовою лампою негайно піднявся мій батько. І тут, мов примара, з купи клоччя вилазить хлопечко років шістнадцяти. Він сам дуже перелякався, дрижить від страху. Почав просити, щоб відпустили його, бо він нічого не вкрав, нічого не має, і він не тутешній.

Всі троє разом опустились, зайшли до хати. Вже було не до прядиння. На питання, хто він такий розповів, що приїхав до Ковеля потягом, а звідти йшов від села до села, рятувався від голоду милостинею. У нашому селі довго ходив вулицями, придивлявся до хат. Чомусь обрав нашу. І одного разу зробив дірку у стрісі, вліз на горище. Там він проживав з весни. Маскувався вміло. Прислухався. Коли всі виходили з хати, опускався вниз. Захо-

див у хату. Брав їжу потрошки, аби не було помітно: відрізував кусочок хліба, брав інший харч. До комори, де були інші харчі, не ходив. Харчувався так один раз в день, коли хатні йшли на роботу в поле чи ще кудись. Якщо ж були всі дома, він тихенько лежав у клоччі — м'яко, тепло. Обережно, через дірку вилазить на двір, навіть показав той снопок соломи, який слугував йому дверима. Поводився дуже обережно, ніхто ніколи за той час не чув жодного стуку.

Дали йому в той вечір повечеряти, постелили на ніч. Він плакав, просився, щоб його не здавали в міліцію. Ранком він поснідав з усіма, дали йому торбину з харчами і випровадили. Нікому довго про це не розповідали, бо теж боялись. Непевні були часи. Можна було легко загриміти в Сибір. Органи каральні не розбиралися б: якщо стільки переховувався на горищі — значить бандерівець, а його ми, виходить, ховали. Так за ніщо в Сибір запроторили мою сестру Феодосію. А по селу тоді ходило багато голодуючих. Їм давали потрохи щось, але мати інші стосунки з ними боялись. Бо було всяко.

с. Грабове Старовижівського району. Записала дочка Ніна БАЙЧУК. ■

■ Цікавий співрозмовник

А ЗАВДЯКИ ДРУГОМУ СТЕПАНУ—ЕСТЕБАНУ «ВОЛИНЬ МОЯ» СПІВАЄ ІСПАНОМОВНИЙ СВІТ

Зі Степаном Троцюком (на фото) ми познайомилися на Волинському радіо.

Активний радіослухач якось завітав розповісти свою історію життя, яка почалася для малого Естебанка у далекій Аргентині, а продовжилася в Україні. Ми заприятимися з цим літнім чоловіком, який багато чого бачив на своєму віку, але залишився відкритим і щирим. А вже за деякий час він телефонував мені, щоб привітати з днем народження, і несподівано заспівав чужоземною мовою до щему знайомий мотив. Це була «Волинь моя» Степана Кривенького, але іспанською — «Oh, mi Volyn»

Степан Троцюк посприяв тому, щоб гімн нашого краю Степана Кривенького (праворуч) звучав за океаном.

Оксана КОВАЛЕНКО

«СОВЕТСЬКА ПРОПАГАНДА ПРО КОЛГОСПНИЙ РАЙ ПЕРЕКОНАЛА ПОВЕРНУТИСЯ З-ЗА ОКЕАНУ»

— Батьки мої родом із села Хопнів Ківерцівського району. У 1938-му вирішили виїхати за кордон. Тоді масово виїздили у Південну Америку, Австралію. От і батьки з моїм найстаршим братом вирушили у Парагвай. Чому? Бо важко жилося... Та ще й ці тривожні чутки... Раніше ж не було ні тобі радіо, нічого! Звідки люди дізналися, що скоро буде війна? Цілими сімействами втікали. Не тільки ж мій батько, ще поїхали троє його братів, дві сестри. Жили там по 1956 рік. Я і брат менший народилися вже в Аргентині, куди згодом сім'я перебралася. Це більш передова країна, рівень життя там був вищим.

— Не шкодували батьки, що поїхали?

— Ні. По-перше, війна таки обминула, по-друге, рівень життя в Аргентині незрівнянно вищий. Ну, спочатку і там велося не з медом. Держава дала тобі 100 га лісу: хочеш вирощувати щось — корчуй. А то ж усілякі там гадюки, павуки лізуть... Я народився в 1944-му, до 12 років був там. У 1956-му повернувся, у село заїхали, а потім у Луцьку винаймали квартиру. Чому вернулися? Ностальгія. Сядуть, бувало, і згадують усе: батьків, ту берізку, де корів пасли... Ну, і ще ж радянська пропаганда спрацювала через газети, фільми, навіть клуби спеціальні були. Агітували: їдьте, там — добро, колгоспи. От той же фільм «Кубанські козаки». Загітували. Приїхали, родину побачили, дехто загинув на війні. А для мене все нове було: снігу я ще в житті не бачив, хліб — чорний і такий, як пластилін. В Аргентині сервіс був на високому рівні. Одяг ми мали гарний, якісний. Все, що замовиш, принесуть: і молоко, і все доступне. Тут же встаємо — мама будить о 5-й ранку — займай чергу за маслом...

Луцьк тоді тільки розбудовував-

«Для мене усе нове було: снігу я ще в житті не бачив, хліб — чорний і такий, як пластилін. В Аргентині сервіс був на високому рівні. Одяг ми мали гарний, якісний. Все, що замовиш, принесуть: і молоко, і все доступне. Тут же встаємо — мама будить о 5-й ранку — займай чергу за маслом...»

ся. Це ж 1956 рік — місто виростало на моїх очах. Проспект Волі нинішній тоді вимальовувався. У 1958-му той корпус, де тепер університет і газета «Волинь-нова», а тоді був обком партії, завершили. Там мій батько і земляки-аргентинці паркет стелили.

— Якою ж мовою ви спілкувалися?

— Ні я, ні менший брат української майже не знали. Окрім сотні-другої слів. У школі вчили. А потім ще й російську мусили долати, бо настав період, що «чем лучше по-русски разговариваешь», тим ліпше тебе приймають. Але до 1963-го, коли пішов в армію, то вже для мене іспанська, російська, українська мови не створювали проблеми, і нині так. (Адже вся Латинська Америка іспаномовна, крім Бразилії, де португальська — основна.)

— Знадобилося у житті вам знання іспанської?

— Так, у 1960-х довелось трудитися у Москві: земляк із провінції Чако, який працював там у посольстві, запросив мене до себе водієм. Був і шофером, і особистим перекладачем. В усякому разі іспанська ніколи мені не заважала.

«НЕ ЗАВЖДИ БАТЬКІВЩИНА ТАМ,
ДЕ НАРОДИВСЯ»

— Тягне вас в Аргентину?

— Був такий час, що дуже тягнуло, але тоді не пускали. Навіть до Польщі поїхати було проблемою. А вже як стала Україна незалежною — їдь куди хочеш. Але ж це не так легко: перепливи чи перелети ще той океан! Зате ми, які в Аргентині побували, тут у 1990-му створили клуб іспаномовний. Аргентинці зібралися, з Уругваю, тут був посол. У посоль-

стві завжди святкують 25 травня, день травневої революції, фактично День нації, то нас запрошують. Завдяки інтернету зв'язки я підтримую. Навіть у 1999-му їздив в Аргентину на розвідку. Тут тяжкувато було. Там теж — нелегко. То я полишив ту ідею.

— Що за професію собі обрали?

— Починав паркетником. З-за кордону привіз це уміння працювати з деревом і від батька учився. А потім (якраз було тяжкувато) — на Волинському радіо. Почув оголошення, що потрібен звукооператор. Пішов, тоді Дмитро Іванович Терещенко очолював — і взяли. Мільйони метрів плівки тієї через руки мої пройшли. Зацікавила мене ця робота, я її полюбив. Колектив був гарний: Василь Федчук, Аркадій Федосюк. То я заслуговував, як вони матеріали робили. А це ж як вулик великий: усі розїхалися, а тоді привозять усяке... Ще не раз було, що передача йде, а в мене обрив плівки й уже змотуєш швидко-швидко... Скільки людей цікавих! Той же Саша Богачук, інші, Луцьк — місто невелике! Степан Кривенький — теж його записували. Цікаві люди, розумієте?! Ось, наприклад, Вальдемар Пясецький — така людина, що роками його можна слухати.

Довідка «Волині»

Фільм «Кубанські козаки» на екранах з'явився 1950 року. В основі стрічки — історія кохання голови колгоспу та героя праці Гордія Ворона і Галини Пересветової, що розгортається на тлі бурхливого і радісного колгоспного життя, в якому і праця, і святя — як яскраве оптимістичне дійство. Ще в епоху кінематографа 1950-х років (час Хрущовської відлиги) особливо не приховували, що картина дуже прикрашає радянську дійсність і, по суті, є кінематографічним міфом. У сценарії практично відсутній конфлікт. Усе, що бачить глядач, — це зіткнення хорошого зі ще кращим. Знамениті столи, що ломляться від достатку з сільського ярмарку (хоч 1949 рік — це все ще важкий повоєнний час), стали свого роду символом сталінського кіно.

«ВОЛИНЬ МОЯ»

Слова та музика
Степана Кривенького

Поліський краю дорогий,
Мені ти був колискою.
Озер блакить і синь лісів
Для мене стали піснею.

Приспів:

Волинь моя,
Краса моя,
Земля моя сонячна.

Шумлять, колишуться хліба,
Як хвиля в морі грається.
Моя завітчана земля
До сонця усміхається.

Приспів.

Де ще знайти таку красу,
Як в казці намальовану,
Як нерозплетену косу,
До серця причаровану.

Приспів.

«OH, MI VOLYN»

Texto y musica Stepan Kryvenkyy
Traducción al español (VERLIBRO):
Esteban Trociuk — Lutsk (Ucrania),
Claudia Bernazza — Buenos Aires
(Argentina).

Volyn, querido mi país,
Para siempre sos mi cuna,
Una canción, que guardo en mí,
Lagos y bosques, tu dulzura.

Estribillo: (2 veces)

Oh, mi Volyn, sos mi belleza,
Llena de sol, es nuestra tierra.

El murmullo del trigal
Parece olas en el mar,
Querida tierra florecida,
Regala al sol, su gran sonrisa.

Estribillo: (2 veces)

Donde encontrar tal hermosura?

Como un dibujo fabuloso,
Como una trenza desatada
Que en mi alma se ha quedado.

Estribillo: (2 veces)

Ми ж як приїхали сюди, то для нас оце проводове радіо (така тарілочка висіла) постійно говорило: батьки слухали, а ми, діти, теж слухали і мову вчили. Мусиш учити, тому що живеш в цій країні. Не розумію, коли кажуть: «Поеду в любую страну, не надо язык знать». Таки треба!

— А яку країну вважаєте Батьківщиною?

— Усе-таки перші кроки я там зробив, але тут — Батьківщина батьків, дідів, прадідів. Тут же і оженився, діти на світ з'явилися. То все-таки Батьківщина — не там, де народився...

— Зізнайтесь, як вам спало на думку перекласти «Волинь моя» іспанською?

— Якою приїздила з Аргентини знайома з переселенців — Клавдія Бернаса — досліджувати свій родовід, і під час застілья я наспівав цей мотив. Вона зацікавилася, про що ж така мелодійна пісня. Я тут же взяв її перекладати. Вона мені допомагала. Їй дуже сподобалася «Волинь моя» іспанською. Повезла текст додому. Може, колись хтось і виводить її у далекій Аргентині, того я вже напевно не знаю...

Відверта розмова

«Цікава газета на вихідні» для багатьох стала цікавою несподіванкою.

Цеглини храму у Волновасі будуть і від Любомльської землі.

БЛАГОДІЙНА МАРКА ВАЛЕНТИНИ МИХАЛЬСЬКОЇ ЗАЙМЕ ПОЧЕСНЕ МІСЦЕ У ЛЮБОМЛЬСЬКОМУ КРАЄЗНАВЧОМУ МУЗЕІ

Її місцевим хранителям історії передав головний редактор газети «Волинь-нова»

Олександр Згоранець став першим гостем нового проекту «Музейні діалоги», який має на меті запрошувати для спілкування відомих земляків. А головний редактор «Волинь-нової» є уродженцем села Крушинець Любомльського району. Ініціатор та організатор заходу — директор музею Юрій Фініковський

Юлія ХВАС,
науковий працівник
Любомльського краєзнавчого музею

На зустріч із редактором головного громадсько-політичного видання Волині зійшлися найбільш зацікавлені та активні жителі району. Серед них — освітяни, жур-

налісти, краєзнавці, депутати, підприємці, вчителі та школярі. Вітали пана Олександра на малій батьківщині представники влади: голови Любомльської ОТГ Роман Ющук та райради Микола Сушик, які висловили надію на ще кращу співпрацю обласної газети з органами місцевого самоврядування.

Багаторічний директор музею, а зараз старший науковий

співробітник Олександр Остапчук зауважив, що Любомльщина багата на відомих особистостей, і серед них — Олександр Згоранець. Від ведучого Юрія Фініковського гості почули інформацію про різнопланову роботу редакційного колективу газети «Волинь-нова», яка полягає не лише у повсякчасному висвітленні суспільних подій, а й організації багатьох конкурсів, благодійних ініціатив, виставкових проектів і навіть спільних акцій із музеєм, зокрема експедиція в Угровськ — резиденцію короля Данила Галицького.

Розповідаючи про творчий шлях, Олександр Олександр

дрович пригадав зворушливі моменти дитинства, юності, навчання, трудової діяльності, з 2012 року — редакторської роботи та співпраці з Любомльським краєзнавчим музеєм. Однією із найцікавіших під час зустрічі була розповідь редактора «Волині» про аукціон у Луцьку, на якому збирали кошти на будівництво церкви у Волновасі, де загинули наші воїни. Незадовго до цього редакція виготовила ексклюзивну поштову марку із зображенням картини художниці із села Хворостів Любомльського району Валентини Михальської «Життя, як пори року». І один

екземпляр цієї марки (усього їх лише 20) продали на торгах за п'ять тисяч гривень! «Любомльщина в особі Валентини Михальської поклала свою цеглину у спорудження храму Миколая Чудотворця на Донеччині», — наголосив Олександр Згоранець і передав на зберігання музею збільшене зображення рідкісної марки у вигляді ошатної картини.

Крім того, редактор подарував музею та голові Любомльської ОТГ актуальну книгу почесного громадянина міста Луцька та Волині Андрія Бондарчука «Україна. Голодомор 1946—1947 років. Непокараний злочин, забуте добро», редакційний збірник «Герої-2014», диски із записами патріотичних пісень у виконанні Алли Опей-

« Ми повинні використати сьогоднішню унікальну можливість заявити світові про себе як про достойну націю. »

ди та В'ячеслава Судими, а всі присутні отримали невеличкі подарунки від редколегії та примірники новоствореного видання «Цікава газета на вихідні».

Олександр Згоранець із розумінням відповідав на всі запитання учасників зустрічі. Вони були найрізноманітніші — від безпосереднього журналістського досвіду до проблем суспільства та політичної ситуації в країні. «Ми повинні використати сьогоднішню унікальну можливість заявити світові про себе як про достойну націю», — вважає пан Олександр, і ці слова можна назвати лейтмотивом лютневих «Музейних діалогів» із Олександром Згоранцем. ■

«Цікава газета на вихідні»

Відтепер нас можна передплатити у будь-якому поштовому відділенні України

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

1 місяць — 11 гривень

3 місяці — 33 гривні

6 місяців — 66 гривень

Передплатний індекс для Волині — 60304, для Рівненщини — 60312, для решти України — 60307

У комплекті з «Волинню-новою» — значно дешевше!

Цікава до кави!

ПУБЛІКАЦІЇ, ЯКИМИ ЗДИВУЄ

«ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ»

У П'ЯТНИЦЮ, 23 ЛЮТОГО, НА 16 СТОРІНКАХ

- ▶ Що це було? Та НЛО! Де? На Волині!
- ▶ Навіщо Сталіну був потрібен чоловічий день — 23 лютого?
- ▶ Якими подарунками волиняни дивували кубинського лідера Фіделя Кастро.
- ▶ Популярна сторінка «Гарбуз із секретом»: що цього разу заховали журналісти?

▶ Схема вишивки, поради для справжніх господинь, медична шпальта, ціла сторінка рецептів найсмачніших страв і поезія, що допоможе вам освідчитися коханій людині.

Дорогі читачі, щоб зустрітися ТРИЧІ на тиждень, зверніться, будь ласка, до вашої листоноші — і вона оформить передплату!

ЦІКАВА
Газета
на вихідні

Рись — тварина-символ українських Карпат. У національному голосуванні її підтримали понад 30% опитаних. Дика плямиста кішка стане героєм освітніх матеріалів для шкіл, коміксів та мультфільмів про збереження природи, отримає власну скульптуру в Моршинському парку. Як повідомляє журнал «Країна», в Україні налічують близько 350 рисей.

СЛУХОВІ АПАРАТИ

(підбір, налаштування)

- КОНСУЛЬТАЦІЯ ЛОРА

- ОБСТЕЖЕННЯ СЛУХУ

10% знижки для пенсіонерів на індивідуальні вкладки та батарейки

м. Луцьк, вул. Шопена, 18, тел.: (0332)24-55-65, 72-49-64, (050) 661-68-90, (050) 788-49-49

Безкоштовне обстеження слуху, підбір та налаштування слухового апарату у день придбання.

СЕРТИФІКОВАНА НАСІННЕВА КАРТОПЛЯ ГОЛЛАНДСЬКИХ СОРТІВ

РІВ'ЄРА АРІЗОНА ЕВОЛЮШН ЕРОУ ВОЛАРЕ КОНСТАНС МАДЛЕН ПІКАССО

067-961-29-63
067-778-44-95
095-091-71-54

Насіннева компанія «Гран» реалізуємо посівний матеріал:

НАСІННЯ СОНЯШНИКА:

Під саро-лайтнінг: Осман плев, Армагедон, Карлос 105, Карлос 115, Богдан, Рим, НС Имманс, НС Таурус.

Під гранстар: Толедо, Барса, Гранд, Карат плев, Нео, Бонд, Рембо, Матадор, Дракон, Аурис, Сонячний настрій, Солтан, Антей, НС Сумо 2017.

Класичні гібриди: Олівер плев, Дозор, Кардинал, Аркансель, Ясон, Форвард, Златсон, Український F1, Українське сонечко, Заграда, Атілла, Жалон, Лейла, Меркурій, Бенето, Меридіан.
Сорти: Мир, Люкс, Лакомка.

НАСІННЯ ГІБРИДІВ КУКУРУДЗИ:

Вакула плев, Яніс плев, Онікс плев, Гран 1, Гран 5, Гран 6, Гран 220, Гран 240, Гран 310, Амарок, Тесла, ВН 63, ВН 6763.

НАСІННЯ ЦУКРОВОГО БУРЯКА:

Гібрид Авторитетний, Гібрид Арій плев, Гібрид Граніс плев, (стійкі до обробки гіфосатом).

ТАКОЖ В АСОРТИМЕНТІ:

ярий ріпак, ярий ячмін, льон олійний, гречка біла, кормовий буряк, горох.

NVGRAN.COM.UA

Доставка за наш рахунок.

+38(095)051-30-20

+38(098)624-33-16

+38(044)360-15-62

Цей
День
в історії

Тут Леся Українка шукала Мавку і потерчат...

25 лютого 1980 року створено ландшафтний заказник «Нечимне»

лютого
25

Поетеса тут вперше почула розповіді дядька Лева.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Лісничий Скулинського лісництва Леонід Лисюк: «Колись площа озера була 5,5 гектара, а нині лише блюдце води посередині».

биться в хащах. Саме озеро — тиховоде, вкрите ряскою та лататтям, але з чистим плесом посередині. Місцина вся дика, таємнича, але не понура, — повна ніжної задумливої поліської краси». Таким Леся Українка

«**У 2014 році в Нечимне запустили товстолобиків, які мали очистити озеро від зарослів. Риба непогано з цим справлялася. Але через посуху у 2015-му та 2016-му рівень води знизився і взимку товстолобики вимерзли.**

Тетяна ТИЩЕНКО

Початок його існування як заповідної території загальнодержавного значення дала постановою Ради Міністрів УРСР. Нечимне площею 40 гектарів являє собою унікальний природний комплекс, який складається з озера карстового походження, сфагнового болота, мальовничих луків та цінних насаджень черешчатого

дуба. Урочище має і велику ботанічну цінність. Там зростають росичка англійська, пальчатокорінник травневий, булатка червона, верба чорнична, верба лапландська, береза низька, шейхцерія болотна, косярики черепахасті, лілія лісова тощо. А ще є окремі дуби віком понад 300 років. Усього більш як 500 видів рослин.

Із цим мальовничим місцем пов'язана одна з

найславніших сторінок культури нашого народу. Яскраві дитячі враження від подорожі до чарівного поліського озера Лариса Косач (майбутня велика українська поетеса Леся Українка) пронесла через усе життя. Волинський фольклор, українська міфологія та первозданна природа Полісся надихнули нашу славетну землячку на створення поетичної драми-феєрії «Лісова пісня» — шедевр

української культури.

Лісове урочище Нечимне стало безпосереднім тлом, своєрідною декорацією твору: «Старезний, густий предковичний ліс на Волині. Посеред лісу простора галява з плакучою березою і великим престарим дубом. Галява скраю переходить в куп'я та очерети, а в одному місці в яскраво-зелену драветну землячку на створення поетичної драми-феєрії «Лісова пісня» — шедевр

побачила лісове озеро. Щоправда, останнім часом водойма геть зміліла. Замість чистого плеса тепер хащі, а замість водяних лілій — зарості дикого рису.

Стараннями місцевих лісівників у 2014 році в Нечимне запустили товстолобиків, які мали очистити озеро від зарослів. Риба непогано з цим справлялася. Але через посуху у 2015-му та 2016-му рівень води знизився і взимку товстолобики вимерзли.

Вітаємо!

Цими днями відсвяткував поважний ювілей — 90 років від дня народження — найкращий тато та дідусь, житель села Бихів Любешівського району

**Йосип Парфілович
ВЕРЕМІЙЧИК.**

Нехай життя квітує буйним цвітом,
І день народження приходить
знов і знов,

А доля хай дарує
з кожним роком
Міцне здоров'я,
щастя і внуків любов.

**З повагою
та любов'ю
сини, невістки,
внуки, правнуки.**

Завтра 80 років зустріне дорога матуся, дружина, бабуся та прабабуся

**Анна Яківна
МИШКОВЕЦЬ,**

жителька села Городок Маневицького району.

Спасибі, що ви живете,
Нас любите, жалієте і бережете.
Ви наша єдина на світі розрада,
Ви наша любов, наше щастя

й порада.

Хай будуть з вами здоров'я та сили,
Хай доля буде ласкава та щира.
Щоб ніколи не знали втоми,
Хай мир і злагода будуть у домі.
Хай Господь дарує надію й тепло
На довгі літа, на щастя й добро.

**З великою
любов'ю
чоловік, діти,
внуки,
правнучок
Арсенчик.**

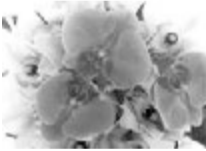
Золотий ювілей святкуватиме 26 лютого лучанка

**Людмила Михайлівна
ПАНАСЮК.**

Ваш ювілей — не тільки
ваше свято,
Радіють рідні й друзі теж.
Хай Бог пошле ще років багато,

Здоров'я, щастя, радості без меж.
Нехай добром наповнюється хата,
Достатком, щирістю і сонячним теплом.
Хай буде вірних друзів у ній багато,
Щаслива доля огорта крилом.
Хай весни будуть світлі, легкокрилі,
Не буде втоми лагідним рукам.
Нехай здійсняться те, що не збулося,
І добре серце

не підкориться рокам.
**З повагою і любов'ю
чоловік Семен,
дочка Іра, зять Микола,
внуки Рома, Юлія.**

Учора святкувала 30-річний ювілей дорога сестра та дочка

**Наталія Олександрівна
АНДРІЄНКО,**

жителька селища Цумань Ківерцівського району.

З днем народження сердечно вітаємо,

Щиро радості і щастя побажемо.
І здоров'я щоб міцним було,
А життя, як маків цвіт, цвіло.
Щоб збувались мрії і бажання,
Не втрачались віра,

сподівання.
Серце радість щедро
полонила,
Бог давав і розуму, і сили.

**З найкращими
побажаннями
рідні.**

21 лютого відзначила 60-річний ювілей прекрасна дружина, любляча та турботлива мама, добра та ніжна бабуся

**Надія Архипівна
КУЧЕРУК,**

жителька селища Колки Маневицького району.

Дякуємо, що подарували нам життя, ніжність, ласку, виростили і виховали, що ви нас любите, усім помагаєте, молитесь за нас, добра нам бажаєте. Нехай за вашу доброту Господь посилає добре здоров'я, а Божа Матір відвертає від вашого порога всі печалі.

Здоров'я міцного зичимо щиро,
Ласки — від Бога, від дітей та внуків — тепла
На многії та щасливі літа.
І нам в житті нічого більш не треба,
Будьте ви здорові та живі.

**З повагою
чоловік Василь, дочки Таня,
Наташа, зять Богдан, Сергій,
внучки Настя, Юля, Іринка, Даринка.**

Завтра зустрічатиме 70-річний ювілей житель села Пустомити Горохівського району

**Микола Дмитрович
КОСТЮК.**

За турботу, за вміння всім завжди допомагати, за добре серце нехай Господь пошле благословення, а всі святі дарують сили та здоров'я.

Шумлять літа, як на вітру тополі,
А в тих літах — і сонце, і дощі,
А ми бажемо, щоб було доволі
Здоров'я, щастя, радості в душі.
Хай доля дарує приємні

хвилини
У дружньому колі, у колі родини.
Хай Бог допоможе
ще довго прожити,
Щоб усіх на сторіччя зміг запросити.

**З любов'ю, повагою
та найкращими побажаннями
дружина, діти.**

■ Олімпіада-2018

29-річний Олександр Абраменко: «Однозначно буду готуватися до наступної Олімпіади».

Із прапором Франції в руках Мартен Фуркад їде до свого третього «золота» в Пхьончхані у змішаній естафеті.

ДЯКУЄМО, БОЖЕ, ЗА АБРАМЕНКА — АЛЕ ДАЙ НАМ ЩЕ ОДНУ МЕДАЛЬ!

Якраз сьогодні жіноча біатлонна естафета...

«Біла» Олімпіада у Пхьончхані потроху добігає свого кінця. Україна продовжує тишитися «золотом» фристайліста Олександра Абраменка і тихенько сподіваючись на ще якийсь «медальне диво». Щоправда, спортивна доля нам виразно промовляє: «Слухайте! Ви там що, зовсім знахабніли! Радійте з того, що вже маєте!»

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

От, приміром, якісь ілюзорні медальні надії ми покладали на змішану біатлонну естафету. Дзуські! Ірина Варвинець, Юлія Джима, Дмитро Підручний та Артем Прима дісталися до фінішу лише сьомими...

Хоча саме у цій гонці розігралася одна з найбільших драм олімпійського Пхьончхана. Німці Ванесса Гінц, Лаура Дальмайер та Ерік Лессер бездоганно провели свої відтинки дистанції, припустившись «на трьох» лише двох промахів. Арнд Пайффер (який з ідеальною стрільбою виграв тут спринтерську гонку!), маючи солідний часовий «гандикап», повинен був просто не нароби великих дурниць, аби покласти у німецьку скарбничку чергове «золото». Проте він їх наробив... Лежачи він схибив двічі, втративши час на додаткові постріли. Ну а в другій стрільбі Арнду не вистачило навіть восьми патронів, щоб закрити п'ять мішеней — і він поїхав на штрафне коло!

У французів на вирішальному етапі біг (ну, звісно!) Мартен Фуркад, який без проблем скористався таким «пода-

рунком» від команди географічних сусідів — «золото»!

Норвежці (навіть зі штрафним колом Тіріл Екгофф!) здобули «срібло». А в боротьбі за «бронзу» італієць Домінік Віндіш випередив абсолютного антигероя гонки Арнда Пайффера. Щоправда, німці запекло (якось навіть трохи не по-німецьки!) кинулися доводити — мовляв, на фініші італійський біатло-

меренко і Олена Підгрушна усіх залишили за спиною, принісши країні таке бажане «золото». Сьогодні український квартет чомусь перебуває далеко не в ідеальній формі, тому ми б раділи і третьому місцю. Коли здавався номер до друку, старший тренер жіночої збірної Урош Велепець оголосив склад команди на естафету: Ірина Варвинець, Віта Семеренко, Юлія Джима і Анастасія

«Для Мартена Фуркада це третє «золото» на нинішній Олімпіаді, і п'яте у кар'єрі... Восьмиразовому олімпійському чемпіону Уле-Ейнару Бйорндалену нервувати, звісно, ще рано. Але задуматися вже можна...»

ніст випередив їхнього співвітчизника з порушенням правил! Проте навіть це «чорно-червоно-жовтим» не допомогло. Стріляти, Арнде, треба було так, як ти це робив у «спринті»! Тоді тобі не те що Віндіш, а й сам Фуркад був би не страшний...

Ну а для Мартена це третє «золото» на нинішній Олімпіаді, і п'яте у кар'єрі... Восьмиразовому олімпійському чемпіону Уле-Ейнару Бйорндалену нервувати, звісно, ще рано. Але задуматися вже можна...

До речі, Фуркад поки не визнає «медальних компромісів», маючи у п'яти пхьончханських гонках два гучних «провали» і три «золота»!

Україні ж лишається сподіватися на жіночу та чоловічу біатлонні естафети, які відбудуться — відповідно — сьогодні (о 13:15) та завтра (теж о 13:15). Чотири роки тому в Сочі наші дівчата Віта Семеренко, Юлія Джима, Валя Се-

меркушина. Логічно. Хоча шкода, що більше на Олімпіадах ми не побачимо нашої переможної четвірки, але нинішній квартет перебуває зараз у найбільш оптимальній формі. А ось шанси у чоловіків потрапити у призери рівні майже нулю...

Тим часом учора, 21 лютого, у Пхьончхані розпочалися змагання фігурісток. Саме у цьому виді олімпійської програми найреальніші шанси на своє перше «золото» мають «олімпійські атлети з Росії». Адже росіянки Євгенія Медведева та Аліна Загітова — і тут справді ніде правди діти — нині є лідерками в одиночному жіночому катанні. Першою з-поміж їх двох свою коротку програму відкатала дворазова чемпіонка світу й дворазова чемпіонка Європи, 18-річна Медведева. Зробила це зі світовим рекордом — 81,61! Проте 15-річна (!) Загітова (яка «обскакала» Медведеву на цьогорічному Чемпіона-

ті Європи у Москві) з такою «заявкою» співвітчизниці і принципової суперниці не погодилася, встановивши новий світовий рекорд — 82,92! Третій результат продемонструвала 22-річна канадійка Кейтлін Осмонд — 78,87.

Українка Ганна Хниченкова посіла 29-те місце із 30 учасниць, її результат — 47,59...

Довільна програма фігурісток — яка і визначить переможницю — запланована на завтра, 23 лютого. У ній братимуть участь тільки 24 кращі спортсменки за підсумками короткої програми. Тобто, для представниці України (держави, успіхи якої у фігурному катанні колись гриміли на увесь світ!) Олімпіада «закінчилася» достроково. Хоча Ганна й перевершила «досягнення» нашого чоловіка — «одиночника» Ярослава Паніюта. Той довільну програму «відкатав» взагалі першим з-поміж усіх учасників результатом — щоправда, першим з кінця...

Тим часом наш герой, олімпійський чемпіон Олександр Абраменко нині заледве встигає роздавати численні інтерв'ю. Можна лише уявити стан спортсмена, який того недільного ранку, що передував здобуттю нагороди, широко загалу був практично не відомий (скажімо, навіть стаття про Абраменка у «Вікіпедії» була написана абияк — з численними «пропусками» та неточностями!).

Нині ж Олександр зізнається: остаточно усвідомив себе олімпійським чемпіоном лише наступного дня, вже добре виспавшись. А найбільшою мрією називає... бажання просто відпочити. До речі, кохану нашого Сашка звати... Саша! Вона — росіянка Олександра Орлова — теж фристайлістка і учасниця Олімпіади в Пхьончхані. Хоча до подіуму й не «достригнула».

Цікавими також є зізнання батьків Олександра Абраменка (в яких він, до речі, єдиний син). Мама — Ірина Абраменко — того дня традиційно пішла на недільну службу до церкви. Натомість тато — Володимир Абраменко — лишився вдома. Каже, що дивитися телевізійну трансляцію через надмір емоцій не міг. Лише час від часу — подумки прочитавши «Отче наш» — зазірав у інтернет. Проте підсумковий «результат» дізнався вже із дзвінка когось зі знайомих. Щоправда, почувши «120 і 8» відразу поклав слухавку й засумував — адже розумів, що це «не медальний» здобуток. Лише трохи згодом підійшов до комп'ютера, аби таки дізнатися ім'я олімпійського чемпіона. І не повірив своїм очам: «Олександр Абраменко — Україна!» І ніякі не «120,8» — а «128,51»! Жартує, що просто треба було очистити вуха і слухати до кінця!

Медальний залік Пхьончхана-2018 (станом на 16.00 21 лютого):

М	Країна	З	С	Б	Всього
1.	Норвегія	13	11	9	33
2.	Німеччина	12	7	5	24
3.	Канада	9	5	7	21
4.	Нідерланди	6	6	4	16
5.	США	6	4	6	16
6.	Франція	5	4	5	14
...18.	Україна	1	0	0	1

Нагороди здобули представники 27 країн.

ЩЕ ПРО СПОРТ — НА С. 24

НАЙМУ ДВОХ ПРАЦІВНИКІВ НА РОБОТУ У ФЕРМЕРСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ В С. УЛЯНИКИ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ БІЛЯ ТОРЧИНА.

Житлом забезпечую. Зарплата за домовленістю.

Тел. 0502250314.

Видалення аварійних дерев.

Тел. 067 332 38 92.

ЗЕМНИЙ УКЛІН ВАМ ЗА ПІДТРИМКУ, АНАТОЛІЮ ОЛЕКСАНДРОВИЧУ!

У нашій області добре знають керівника ТзОВ «Городище» Анатолія Ніколюка як людину діла. Співпраця між нами розпочалася з допомоги місцевим аматорам культури, бо на цю сферу завжди бракує коштів. Завдяки Анатолію Олександровичу маємо транспорт для поїздок на концерти, техніку для озвучення, оздоблення для сцени будинку культури, відремонтоване приміщення. Жителі села, а особливо працівники культури, щиро вдячні за розуміння наших проблем. Дай Боже, вам, Анатолію Олександровичу, здоров'я міцного, щастя і довгих років життя, а для вашого господарства — процвітання.

З повагою працівники культури села Вільхівка Горохівського району.

ВІВТОРОК, 27 ЛЮТОГО

Table with TV schedule for Tuesday, Feb 27. Includes categories like УТ-1, ІНТЕР, УКРАЇНА, and 1+1. Shows titles and times.

Table with TV schedule for Tuesday, Feb 27. Includes categories like СТБ, НОВИЙ КАНАЛ, МЕГА, and ЗІК. Shows titles and times.

Table with TV schedule for Tuesday, Feb 27. Includes categories like ФУТБОЛ-1, ТЕТ, and АБЕРС. Shows titles and times.

Table with TV schedule for Tuesday, Feb 27. Includes categories like ВОЛИНСЬКЕ ТБ, НОВА ВОЛИНЬ, and АБЕРС. Shows titles and times.

СЕРЕДА, 28 ЛЮТОГО

Table with TV schedule for Wednesday, Feb 28. Includes categories like УТ-1, ІНТЕР, УКРАЇНА, and 1+1. Shows titles and times.

Table with TV schedule for Wednesday, Feb 28. Includes categories like СТБ, НОВИЙ КАНАЛ, МЕГА, and ЗІК. Shows titles and times.

Table with TV schedule for Wednesday, Feb 28. Includes categories like ФУТБОЛ-1, ТЕТ, and АБЕРС. Shows titles and times.

Table with TV schedule for Wednesday, Feb 28. Includes categories like ВОЛИНСЬКЕ ТБ, НОВА ВОЛИНЬ, and АБЕРС. Shows titles and times.

ЧЕТВЕР, 1 БЕРЕЗНЯ

Table with TV schedule for Thursday, Mar 1. Includes categories like УТ-1, ІНТЕР, УКРАЇНА, and 1+1. Shows titles and times.

Table with TV schedule for Thursday, Mar 1. Includes categories like СТБ, НОВИЙ КАНАЛ, МЕГА, and ЗІК. Shows titles and times.

Table with TV schedule for Thursday, Mar 1. Includes categories like ФУТБОЛ-1, ТЕТ, and АБЕРС. Shows titles and times.

Table with TV schedule for Thursday, Mar 1. Includes categories like ВОЛИНСЬКЕ ТБ, НОВА ВОЛИНЬ, and АБЕРС. Shows titles and times.

МУЛЬТЛЯНДІЯ

№ 3 (27)

Сторінка для наймолодших

«Пінгвіни Мадагаскару»

Ви коли-небудь уявляли себе в ролі шпигунів, які використовують надсекретні технології і володіють суперкрутими прийомами? А от наші гості саме такі! Зустрічайте відважних і безстрашних пінгвінів, із якими можна не тільки здолати будь-яку небезпеку, а й неабияк повеселитися і розважитися

Візитівка

«ПІНГВІНИ МАДАГАСКАРУ» — мультфільм американської студії «DreamWorks», прем'єра якого відбулася у 2014 році. Головні герої — пінгвіни Шкіпер, Ковальські, Ріко та Рядовий. Вони вступають на службу в елітний секретний підрозділ «Північний вітер», щоб рятувати тварин, які не можуть допомогти собі самі. Пінгвіни працюють під керівництвом вовка Секрета і протистоять головному лиходієві — восьминогу Дейву, який хоче завоювати весь світ.

Записник цікавинок

Друзі, занотуйте деякі факти про кумедних чорно-білих птахів пінгвінів

- Розважаються, ковзаючи на животі по льоду і снігу.
- Найбільші — імператорські (важать близько 46 кг, зріст — 120 см).
- Найменші — малі (вага 1—2,5 кг, зріст — 30—45 см).
- Не мають зубів. Захоплюють і утримувати здобич дзьобом.
- Пірнають за їжею на глибину до 200 метрів.
- Можуть залишатися під водою протягом 10—15 хвилин.
- Самка відкладає яйця і залишає їх висиджувати дбайливому самцеві.
- Пташенята вилуплюються абсолютно голими. Пір'я з'являється протягом декількох тижнів.

Весела плутанина

Знайдіть у сітці з букв назви птахів, зображених на полях. Слова можуть «ламати» у різних напрямках, але не по діагоналі.

Я	Т	Е	Л	І	Н	С	И	Н	И
Д	С	О	Р	П	Г	В	І	Н	Ц
Г	О	Р	О			С	Т	С	Я
Е	Б	О	К			А	І	О	В
Ц	А	Й	А			Л	В	К	А
Ь	Ч	К	А			І	Д	А	Г
Е	Л	Е	П	Л	Е	Б	Ь	Б	О
Л	А	К	А	П	У	Г	А	У	Л

Будьте уважні

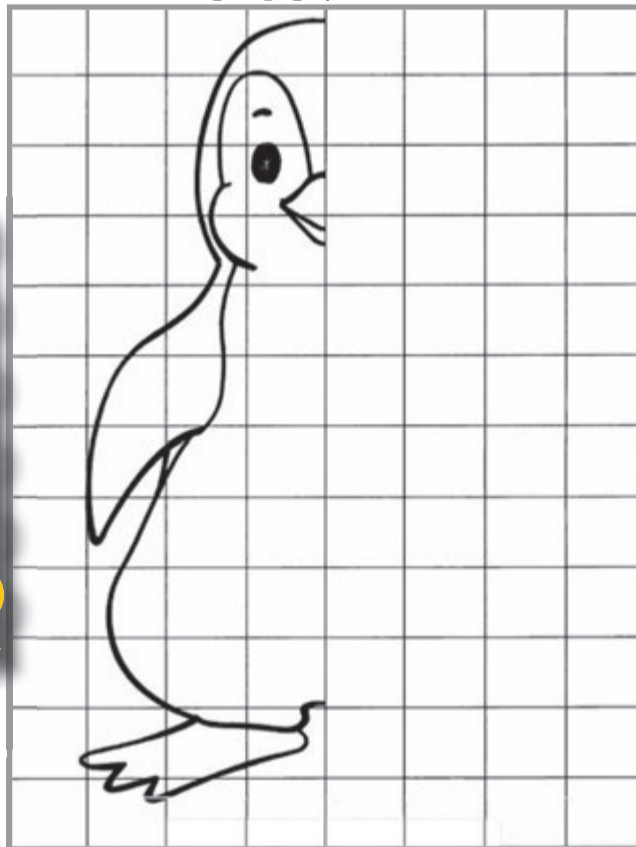
О 'КА

Розшифруйте назву зброї, з якою восьминіг Дейв хотів завоювати світ.

” ” И

Яскрава палітра

Домалюйте симетрично малюнок і розфарбуйте його.

Із першого зошита

ЗАЙЧЕНЯ І «ДОБРИЙ ДЕНЬ»

Було на світі Зайченя, з яким ніхто не дружив, адже воно не вмilo вітатися. Якось ішло сіреньке лісом і зустріло їжачка.

Той одразу:

— А де «Добрий день»?

Зайчик здивувався:

— Який «Добрий день»?

Колючий напав:

— Ти не виховане, раз такого не знаєш!

— Звичайно, знаю, — знітившись, збрехало

Зайченя.

Сірячок хотів показати, що насправді він дуже чемний, тож бігав і з усіма вітався. І коли

вже сутеніло, теж бажав звірятам доброго дня...

Їжачок почув це і сказав:

— Досить говорити «Добрий день», ввечері треба вітатися «Добрий вечір». Але ти, друже, сьогодні стомився, іди вже спати.

Настав ранок. Зайченя тільки прокинулося, а їжачок уже тут як тут. І знову повчає:

— Зараз потрібно казати всім «Доброго ранку».

Тепер Зайченя знає, як слід вітатися у різний час доби, і з ним усі дружать.

Василь ЛИТВИНЧУК,

учень 6 класу,

с. Бихів Любешівського району.

Пильним оком

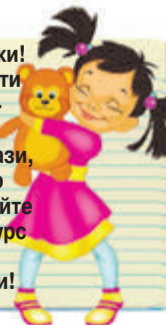

- павук
- морква
- ромашка
- жаба
- яйце
- навушники
- шишка
- бінокль
- щітка
- кленовий листок

ВІДШУКАЙТЕ НА КАРТИНЦІ ЗАЗНАЧЕНІ ПРЕДМЕТИ

Адреса: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, газета «Волинь-нова» з позначкою «Мультяндія», електронна скринька volyn.muh@gmail.com

Дорогі діти та батьки! Пропонуємо зробити наше життя веселишим: пригадаймо кумедні слова, фрази, які говорили ви або ваші діти. Надсилайте на наш новий конкурс «Малюк скаже, як зав'яже» свої перли!

СТОРИНКУ ПІДГОТУВАЛА ОЛЕСЯ БАНАДА.

■ Футбол

Foto: Is calary http://veres.club.

Цього разу Бандура і Каменюка свої ворота відстояли.

«ВОРСКЛА» ПІДМОЧИЛА ШАНСИ «ВЕРЕСА» НА ПОТРАПЛЯННЯ У ШІСТКУ КРАЩИХ

Рівняни ризикують стати «сьомим зайвим»

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

У ситуації з матчем сьомого туру Української Прем'єр-ліги між ФК «Маріуполь» та київським «Динамо», який мав відбутися у прифронтовому місті 28 серпня 2017 року, поставлено крапку. Спортивний арбітражний суд у Лозанні відхилив апеляцію столичного клубу на рішення Апеляційного комітету ФФУ щодо зарахування динамівцям поразки 0:3 та накладення штрафу за неявку на той матч. Те саме стосується турнірів U-21 і U-19.

Тим часом стартувала весняна частина першості...

Українська Прем'єр-ліга. 20 тур. «Ворскла» (Полтава) — «Верес» (Рівне) — 1:0 (Владислав Кулач, 59 хв.)

17 лютого. Полтава. Стадіон «Ворскла» імені Олексія Бутковського. 700 вболівальників. Головний суддя Микола Балакін (Київщина).

У першому офіційному матчі 2018-го за рівненський «Верес» дебютувала ціла низка гравців, які приєдналися до клубу під час зимової перерви.

Основними конкурентами «Вереса» за потраплення у шістку кращих є ФК «Маріуполь» і «Олімпік» (Донецьк).

мової перерви. Вже у стартовому складі ми побачили Микиту Каменюку, Максима Каленчука, Дениса Кожанова та Станіслава Куліша. А під кінець поєдинку на полі з'явився ще й бразилець Пепі. Враховуючи дебют на тренерському містку білоруського фахівця Юрія Свіркова, маємо підстави говорити про багато в чому нову команду.

Рівняни у Полтаві розпочали доволі активно й не збавляли обертів упродовж усього першого тайму. Щоправда, втілити ігрову перевагу в голи так і не змогли.

Натомість після перерви господарі вже взяли ініціативу у свої руки. І на 59-й хвилині Владислав Кулач таки змусив Олександра Бандуру виймати м'яч із сітки воріт. Цей єдиний гол і вирішив долю зустрічі.

Найвпевненішу перемогу туру здобув «Шахтар» над «Чорноморцем» — 5:0. Дублі на рахунку аргентинця Факундо Феррейри та українця бразильського походження Марлоса. Натомість Андрій Борячук двічі вразив ворота за ФК «Маріуполь» у поєдинку із «Зіркою».

Тим часом за «Динамо» поки забуває лише один гравець. Як і в матчі Ліги Європи з АЕКом, у поєдинку з «Олімпіком» відзначився Віктор Циганков — цього разу переможно.

ЗА ВОРОТАМИ

Юрій СВІРКОВ,

головний тренер «Вереса»: «Краще сьогодні грала одна команда, а перемогла — інша. Так, сьогодні у нас був сильний суперник. Вони не дарма перебувають у групі лідерів. Але ми створили достатньо голевих моментів, аби перемогти. На жаль, пропустили контратаку...»

Завдання у «Вереса» — незмінне: перша шістка. Команда чудово укомплектована. Ми взимку реально посилилися класними виконавцями».

Василь САЧКО, головний тренер «Ворскли»:

«Ми не можемо похвалитися першим таймом. Програли боротьбу — і цьому є причини. Працювали тиждень на штучному полі. У перерві поєдинок вдалося підкоригувати. Багато що почало виходити — забити, контролювали гру, могли ще забити. Радий, що з такою хорошою командою, як «Верес», вдалося взяти три очка. Дякую хлопцям, які віддалися грі. Ми вистояли, і такі заслужено виграли».

Уже 25 лютого «Верес» прийматиме у Львові «Динамо». А третього березня — в заключному турі першої частини чемпіонату — поїде в гості до «Сталі». Основними конкурентами «Вереса» за потраплення у шістку кращих є ФК «Маріуполь» і «Олімпік» (Донецьк). Останній вчора у Львові догравав свій поєдинок 18 туру з «Карпатами» — грудневий снігопад «зупинив» його після першого тайму за рахунку 1:1 — однак не зумів втримати нічийний рахунок — галичани перемогли 2:1.

Усі результати 20 туру: «Шахтар» — «Чорноморець» — 5:0; «Сталь» — ФК «Олександрія» — 2:0; «Ворскла» — «Верес» — 1:0; «Зірка» — ФК «Маріуполь» — 0:3; «Карпати» — «Зоря» — 0:2; «Динамо» — «Олімпік» — 1:0.

Турнірна таблиця Української Прем'єр-ліги:

№	КОМАНДА	І	В	Н	П	М'ЯЧІ	О
1	«Шахтар»	20	14	3	3	43-18	45
2	«Динамо»	20	12	6	2	38-15	42
3	«Ворскла»	20	10	4	6	26-18	34
4	«Зоря»	20	7	9	4	33-25	30
5	«Маріуполь»	20	8	5	7	29-26	29
6	«Верес»	20	5	11	4	22-16	26
7	«Олімпік»	20	6	7	7	22-25	25
8	ФК «Олександрія»	20	3	10	7	18-23	19
9	«Зірка»	20	4	6	10	13-27	18
10	«Карпати»	20	3	9	8	13-32	18
11	«Чорноморець»	20	3	8	9	15-34	17
12	«Сталь»	20	3	6	11	15-29	15

Гонку бомбардирів очолює Факундо Феррейра («Шахтар») — 15 голів (1 — з пенальті).

■ Так тримати!

І Париж упав до ніг нашої землячки

Ольга Кульчинська (на фото) почала співати лише у 15 літ, але вже за короткий час стала переможницею найпрестижніших міжнародних музичних конкурсів. Відомі арії у виконанні розкішного сопрано рівненчанки викликають захоплення оперних співаків світового рівня

Мирослава КОЗЮПА

Успіх 27-річної співачки вважають результатом поєднання генів та натхненної праці. Музичні здібності жінці передался, очевидно, від родичів. Дідусь Ярослав у 1980-х був відомим баритоном, заслуженим артистом УРСР, бабуся — контральто, мама Аліна — віолончелістка камерного оркестру, батько Сергій — піаніст, працював художнім керівником обласної філармонії, а нині протодиякон, чий академічний голос супроводжує головні церковні служби за участю архієпископа Рівненського та Острозького УПЦ КП Іларіона.

Спочатку Ольга освоювала теорію — починала вчитися в Рівненському музичному училищі, потім перевелася до Київського училища імені Глієра. І лише вступивши в Національну музичну академію, обрала вокальний напрям. Ще будучи студенткою цього вишу, у 2012-му вона отримала премію найпрестижнішого музичного конкурсу імені Лисенка у категорії «вокал» в розмірі 20 тисяч доларів і ще 3 тисячі — за краще виконання творів Лисенка. Вирішивши пов'язати своє життя з оперним співом, уже тоді знала: кошти мусить вкласти у навчання, бо 22 роки — зовсім юний вік для сопрано. Зробити це можна у визначених закладах або ж на стажуванні у досвідчених артистів. Свою кар'єру дівчина розпочала в московському Большому театрі.

Спочатку Ольга освоювала теорію — починала вчитися в Рівненському музичному училищі, потім перевелася до Київського училища імені Глієра. І лише вступивши в Національну музичну академію, обрала вокальний напрям. Ще будучи студенткою цього вишу, у 2012-му вона отримала премію найпрестижнішого музичного конкурсу імені Лисенка у категорії «вокал» в розмірі 20 тисяч доларів і ще 3 тисячі — за краще виконання творів Лисенка. Вирішивши пов'язати своє життя з оперним співом, уже тоді знала: кошти мусить вкласти у навчання, бо 22 роки — зовсім юний вік для сопрано. Зробити це можна у визначених закладах або ж на стажуванні у досвідчених артистів. Свою кар'єру дівчина розпочала в московському Большому театрі.

Усе, чого вона досягла, — лише завдяки власним старанням, праці й таланту.

У 2016-му молода оперна співачка здобула першу премію на міжнародних конкурсах Франціско Вільяса (Барселона) і третю — на «Опералії» у Мехіко, чим голосно заявила про свій неабиякий дар. Перед нею відкривалися двері провідних оперних театрів: мюнхенської «Bayerische Staatsoper», «Gran Teatre del Liceu» Барселони, «Opernhaus» Цюріха, «Dutch National Opera» Амстердама. У репертуарі Ольги Кульчинської — партії Джульєтти з «Монтекі і Капулетті», Норіни з «Дона Паскуале», Мюзетти з «Богеми», Джильди з «Ріголетто», Адіни з «Любовного напою», Ілії з «Ідомеїно», Церліні з «Дон Жуана».

А наприкінці минулого року рівнянка підкорила Париж: блискуче дебютувала в головній жіночій партії у виставі «Севільський цирюльник» Джозакіно Россіні на сцені французької Національної опери. Молода українська виконавиця, володарка фантастичного голосу виконала роль Сюзанни, продемонструвавши свої чудові акторські здібності.

У виставі видатного німецького режисера Крістофа Лоя увагу глядача привертають оптичні трюки: замість вікна з пейзажем з'являються двері, які поступово змінюють розмір — від мініатюрних до велетенських. Ольгу, як і її сценічну героїню, з іншого боку потаємних дверей чекає ще багато незвіданого. Єдине відомо абсолютно точно: в оперній співачки з Рівного велике майбутнє. Це пророкують експерти журналу «Л'ОперА», який днями опублікував матеріал, присвячений Ользі Кульчинській. А батько, Сергій, пояснює: «Усе, чого вона досягла, — лише завдяки власним старанням, праці й таланту».

ФУТБОЛ НА ТБ

ЧЕТВЕР, 22 ЛЮТОГО
«Динамо» — АЕК — 20.00 (ТРК «Україна»).

СУБОТА, 24 ЛЮТОГО
«Чорноморець» — «Карпати» — 14.00 (УНІАН).
«Олександрія» — «Маріуполь» — 14.00 («Футбол 2»).

НЕДІЛЯ, 25 ЛЮТОГО
«Олімпік» — «Сталь» — 14.00 («Футбол 1»).
«Зоря» — «Ворскла» — 14.00 («2+2»).
«Манчестер» — «Челсі» — 16.05 («Футбол 2»).

«Шахтар» — «Зірка» — 17.00 («Футбол 1»).
«Верес» — «Динамо» — 14.00 («24 канал»).

ЩЕ ПРО СПОРТ — НА С.17